

รายงานการประชุม
คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วันศุกร์ที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔
ณ ห้องประชุม ๕๐๑ ชั้น ๕ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล

ผู้มาประชุม

๑. นายยงยุทธ วิชัยดิษฐ	รองนายกรัฐมนตรี	ประธาน
๒. ศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ	ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	ที่ปรึกษา
๓. ศาสตราจารย์พิเศษสมชัย ฤชุพันธุ์		ที่ปรึกษา
๔. รองศาสตราจารย์กมลชัย รัตนสภาวะวงศ์		ที่ปรึกษา
๕. รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย		ที่ปรึกษา
๖. นายแพทย์ พยอมยงค์		ที่ปรึกษา
๗. นายไพพงษ์ เตชะณรงค์	ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๘. นายวัลลภ พริ้งพวงษ์	รองปลัดกระทรวงมหาดไทย แทนปลัดกระทรวงมหาดไทย	กรรมการ
๙. นางไพรินทร์ ศรีสุภาวินิจ	ผู้อำนวยการสำนักนโยบายการคลัง แทนปลัดกระทรวงการคลัง	กรรมการ
๑๐. นายกิจสุวัฒน์ หงส์เจริญ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ แทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	กรรมการ
๑๑. นายทรงยศ ชัยชนะ	สาธารณสุขนิเทศ เขต ๑ แทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข	กรรมการ
๑๒. นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง	ผู้อำนวยการศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
๑๓. นายพันธุ์เรือง พันธุ์หงส์	ที่ปรึกษาระบบราชการ แทนเลขาธิการ ก.พ.	กรรมการ
๑๔. นางสาวลดาวัลย์ คำภา	รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แทนเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	กรรมการ
๑๕. นายวรวิทย์ จำปรัตน์	ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	กรรมการ
๑๖. นายวีระยุทธ เอี่ยมอำภา	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๑๗. ศาสตราจารย์ไชยวัฒน์ คำชู		กรรมการ
๑๘. รองศาสตราจารย์สกลนธ์ วรรณวิวัฒนา		กรรมการ
๑๙. รองศาสตราจารย์นวนน้อย ตรีรัตน์		กรรมการ
๒๐. นายสีมา สีมานนท์		กรรมการ
๒๑. นายไพโรจน์ พรหมสาส์น		กรรมการ
๒๒. นายสุตจิต นิมิตรกุล		กรรมการ

๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล		กรรมการ
๒๔. นายเจริญรัตน์ ชูติการ	ปลัดกรุงเทพมหานคร แทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
๒๕. นายอิทธิพล คุณปลื้ม		กรรมการ
๒๖. นายวิทยา คุณปลื้ม		กรรมการ
๒๗. นายพรชัย ไควสุรัตน์		กรรมการ
๒๘. นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ		กรรมการ
๒๙. นายประเสริฐ วชิรเขื่อนขันธ์		กรรมการ
๓๐. นายสัมฤทธิ์ ด้วงโสน		กรรมการ
๓๑. นายสนิท วรกิจ		กรรมการ
๓๒. นายภานุรุท บุณนพรม		กรรมการ
๓๓. นายชูศักดิ์ วสันต์		กรรมการ
๓๔. นายนพดล แก้วสุพัฒน์		กรรมการ
๓๕. นายสำเนา รัศมีทัต		กรรมการ
๓๖. นางอรรณ ขุมทรัพย์	ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการ การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ศาสตราจารย์สมคิด เลิศไพฑูรย์	ที่ปรึกษา	ติดตามการ
๒. ศาสตราจารย์ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์	ที่ปรึกษา	ติดตามการ
๓. ศาสตราจารย์จรัส สุวรรณมาลา	ที่ปรึกษา	ติดตามการ
๔. รองศาสตราจารย์ณรงค์ ใจหาญ	ที่ปรึกษา	ติดตามการ
๕. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	กรรมการ	ติดตามการ
๖. ศาสตราจารย์พิเศษรณนิติ เศรษฐบุตร	กรรมการ	ติดตามการ
๗. ศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่	กรรมการ	ติดตามการ
๘. ศาสตราจารย์สุพล นิธิไกรพงษ์	กรรมการ	ติดตามการ
๙. รองศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์	กรรมการ	ติดตามการ
๑๐. นายศิวัช แสงมณี	กรรมการ	ติดตามการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๒. นายสุชาติ ลาภน้ำเงิน	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
๓. นายสรพัญญู ศรีโปล	รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
๔. นายธีรภัทร สันติเมทนีดล	รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๕. นายพันธุ์ชัย วัฒนชัย	ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
๖. นายสันติชัย สารถวัลย์แพศย์	กระทรวงพาณิชย์
๗. นายอังคาร พวงนาค	กระทรวงพาณิชย์
๘. นายณรงค์ งามสมมิตร	กระทรวงพาณิชย์
๙. นายเลิศปัญญา บุณณบัณฑิต	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
๑๐. นางสาวรณิ ท่อวิวัฒน์	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

๑๑. นายอัมขัยไธค์ รัตนติลภ ภูเก็ต	กรมการขนส่งทางบก
๑๒. นายจิรุตม์ วิศาลจิตร	กรมการขนส่งทางบก
๑๓. นางสาวอัญญพัทธ์ พัฒนพรไพศาล	กรมการขนส่งทางบก
๑๔. นางสาวระวีวรรณ พงษ์พิเศษศักดิ์	กรมการขนส่งทางบก
๑๕. นายวิเชียรโชติ สโอบบล	กระทรวงศึกษาธิการ
๑๖. นายวรวิทย์ คำขำ	กระทรวงศึกษาธิการ
๑๗. นางสุปราณี จันทรัตนวงศ์	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๘. นายวีระชัย ชมสาคร	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๑๙. นางสมพร วรเศรษฐมงคล	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๐. นายมานะ บุญยะโกศา	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๑. ว่าที่ร้อยตรีไชยวุฒิ วุฒิวิรัช	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๒. นายจิรายุ นันทธรรณ	สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๓. นายภักพงศ์ ทวีพัฒน์	กระทรวงมหาดไทย
๒๔. นางเยาวมาลย์ เสือแสงทอง	กระทรวงสาธารณสุข
๒๕. นางสาวศิริ อาจคงหาญ	กระทรวงสาธารณสุข
๒๖. นายทองดี มั่งดี	กระทรวงสาธารณสุข
๒๗. นายชาญวิทย์ อมตะมาพุชาติ	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒๘. นายอุปราษ พันธุ์ภักดี	สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒๙. นายอนุชา ภาระนันท์	สำนักงานประมาณ
๓๐. ม.ร.ว.รณจักร จักรพันธุ์	สำนักงานประมาณ
๓๑. นางสาวศิริลักษณ์ ศรีประชา	สำนักงานประมาณ
๓๒. นางสาวผกามาศ จรรยาเพศ	สำนักงานประมาณ
๓๓. นายชุมพล สุวรรณกิจบริหาร	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๓๔. นายพหล แก้วเอียน	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๓๕. นายดุขมิ สุวัฒน์วิทยากร	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓๖. นางสาวอัจฉรา วงษ์เอก	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓๗. นายบรมเมศร์ ธีระคำศรี	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓๘. นายศตพงษ์ สุนทรารักษ์	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓๙. นายไพบูลย์ แยมกวีตระกูล	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๔๐. นายศศิน พัฒนภิรมย์	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๔๑. นายจิรเมธ บัวงาม	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๔๒. นางพิกุล หงษ์วิไล	กรุงเทพมหานคร
๔๓. นางสาวกรรณิกา พัฒนชัย	กรุงเทพมหานคร
๔๔. นางสาววันดี ศรีเจริญ	กรุงเทพมหานคร
๔๕. นายอัศวเดช ส่งแสง	กรุงเทพมหานคร
๔๖. นายเทอดเกียรติ ชินสรนันท์	เทศบาลนครแม่สอด
๔๗. นายบุญเลิศ น้อมศิลป์	เทศบาลนครแหลมฉบัง
๔๘. นางจินดา ฅนอมรอด	เทศบาลนครแหลมฉบัง
๔๙. นายอาคม นันตติกุล	เทศบาลนครแหลมฉบัง
๕๐. นายไพรัตน์ เพชรราช	เทศบาลนครแหลมฉบัง

๕๑. นางสาวสุรีนาฏ ขุมแขวงวาท	เทศบาลนครแหลมฉบัง
๕๒. นายรามเนตร ใจกว้าง	เทศบาลเมืองเกาะสมุย
๕๓. นายธิตินันท์ จันทร์ทอง	เทศบาลเมืองเกาะสมุย
๕๔. นางสาวสุกัญญา ศรีทองกุล	เทศบาลเมืองเกาะสมุย

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
 ไม่มี

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(กกถ.) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔

เลขานุการ รายงานว่า ได้จัดทำร่างรายงานการประชุม กกถ. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ และได้แจ้งเวียนให้กรรมการทุกท่านพิจารณารับรองภายในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ตามหนังสือ กกถ. ที่ นร ๐๑๐๗/ว ๒๐๒๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีกรรมการขอแก้ไขรายงานการประชุมดังนี้

๑. นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ รองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ แทนผู้อำนวยการ
สำนักงบประมาณ ขอแก้ไขรายงานการประชุม ดังนี้

๑.๑ หน้าที่ ๓ บรรทัดที่ ๖ จาก “๑๒. นางสาวศิริลักษณ์ ศรีปรีชา”

ขอแก้ไขเป็น “นางสาวศิริลักษณ์ ศรีประชา” และเพิ่มรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม คือ
“นางพิมพ์ โอวาสสิทธิ์ สำนักงบประมาณ”

๑.๒ หน้าที่ ๕ บรรทัดที่ ๒๕ จาก “๒. มอบอำนาจให้ สด. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ
การเปลี่ยนแปลงโครงการต่อไป”

ขอแก้ไขเป็น “๒. มอบอำนาจให้ สด. เป็นผู้พิจารณาอนุมัติการเปลี่ยนแปลงโครงการ
รวมทั้งกรณีหากมีวงเงินเหลือจ่ายให้ขอทำความเข้าใจความตกลงกับสำนักงบประมาณเพื่อไปดำเนินโครงการเกี่ยวกับภัยพิบัติ
(อุทกภัย) ต่อไป”

๑.๓ หน้าที่ ๑๖ ขอเพิ่มมติที่ประชุม จำนวน ๑ ข้อ คือ “๘. รับทราบและเห็นชอบการจัดสรร
งบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ไปพลางก่อน ตามที่ สด. เสนอ”

๒. นายวิทยา คุณปลื้ม นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ขอแก้ไขรายงานการประชุม ดังนี้
หน้าที่ ๑๖ มติที่ประชุม จาก “๔. มอบให้คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทวน
หลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่ อบท. รับไปพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีให้แก่ อบท.
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ขอแก้ไขเป็น “๔. มอบให้คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การ
จัดสรรรายได้ให้แก่ อบท. รับไปพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีให้แก่ อบท.”

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการได้แก้ไขข้อความในรายงานการประชุม กกถ. ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓
ตุลาคม ๒๕๕๔ เรียบร้อยแล้ว

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ ตามที่มีกรรมการขอแก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องเพื่อพิจารณา

เรื่องที่ ๓.๑ (ร่าง) แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่อปท. ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙)

เลขานุการ รายงานว่า กกถ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติให้นำเรื่อง (ร่าง) แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) นำเสนอ กกถ. พิจารณาในคราวประชุมครั้งต่อไป โดยให้คณะกรรมการฯ ทุกท่านนำเอกสารประกอบการประชุมไปพิจารณา และศึกษาเพื่อเสนอความเห็นหรือเสนอแนะต่อที่ประชุม พร้อมทั้งเชิญประธานอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจัดระบบความสัมพันธ์ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนกับส่วนราชการ และระบบการติดตามประเมินผล คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพัฒนาภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐาน คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพัฒนาภารกิจด้านสังคม คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพัฒนาภารกิจ ด้านเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมที่รับผิดชอบ และส่วนราชการที่มีปัญหาอุปสรรคเรื่องการถ่ายโอนภารกิจ เข้าร่วมชี้แจงต่อไป

คณะอนุกรรมการเพื่อทบทวนและจัดทำแผนการกระจายอำนาจฯ ซึ่งมีศาสตราจารย์พิเศษนิติเศรษฐบุตร เป็นประธานอนุกรรมการ ขอให้นำเสนอ (ร่าง) แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. และ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ (ฉบับที่ ๓) จำนวน ๑๑ ฉบับ เพื่อ กกถ. พิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และรายงานรัฐสภาทราบต่อไป รายละเอียดของเอกสารได้นำเสนอต่อที่ประชุม กกถ. ไปแล้ว ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ โดยสรุปสาระสำคัญของแผนการกระจายอำนาจฯ แผนปฏิบัติการฯ (ฉบับที่ ๓) จำนวน ๑๑ ฉบับ รายละเอียดตามเอกสารประกอบการประชุม

ทั้งนี้ ปัญหาอุปสรรคในการทบทวนและจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวปรากฏว่า มีส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเสนอความเห็นโดยไม่เห็นด้วยกับการถ่ายโอน งาน/กิจกรรม/โครงการ ไม่เห็นด้วยกับขอบเขต การถ่ายโอน ขอให้คงงาน/กิจกรรม/โครงการ เดิม และขออุทธรณ์ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ (ฉบับที่ ๓) จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ที่ประชุมคณะอนุกรรมการเพื่อทบทวนและจัดทำแผนการกระจายอำนาจฯ จึงขอให้นำเสนอ กกถ. พิจารณาเพื่อให้ได้ข้อยุติต่อไป

ทั้งนี้ ได้เชิญผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้ง ๑๐ หน่วยงาน ได้แก่

ลำดับ ที่	ส่วนราชการ	งาน/กิจกรรม/โครงการ
๑.	กรมการขนส่งทางบก ๔ งาน/กิจกรรม/โครงการ	- แผนปฏิบัติการฯ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (๑) สถานีขนส่งผู้โดยสาร (๒) การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด (๓) การอนุญาตให้สัมปทานขนส่งในเขตจังหวัด - แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม (๔) การรับจดทะเบียนและต่อทะเบียนตาม พ.ร.บ.รถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และ พ.ร.บ.การขนส่ง ทางบก พ.ศ.๒๕๒๒
๒.	กรมเจ้าท่า ๒ งาน/กิจกรรม/โครงการ	- แผนปฏิบัติการฯ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑. การอนุญาตให้เดินเรือโดยสารภายในเขตพื้นที่ อปท. ๒. การจัดทำเครื่องหมายจราจร สัญญาณจราจร เพื่อการสัญจรทางน้ำ

ลำดับ ที่	ส่วนราชการ	งาน/กิจกรรม/โครงการ
๓.	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ๑ งาน/กิจกรรม/โครงการ	- แผนปฏิบัติการฯ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑. การอนุญาตขุดเจาะน้ำบาดาล (แผนปฏิบัติการ (ฉบับที่ ๑ และ ๒) การกักเก็บน้ำ การอนุญาตขุดเจาะ น้ำบาดาลและการอนุญาตใช้น้ำบาดาลที่บ่อน้ำบาดาลมีขนาด เส้นผ่าศูนย์กลางตอนบนสุดน้อยกว่า ๔ นิ้ว (๑๐๐ มิลลิเมตร)
๔.	กรมโยธาธิการและผังเมือง ๔ งาน/กิจกรรม/โครงการ	- แผนปฏิบัติการฯ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๑. งานวางและจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด ๒. การวาง/ปรับปรุงผังเมืองรวมเมือง/ชุมชน ๓. การเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคาร ๔. การเปรียบเทียบปรับคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการขุดดินถมดิน
๕.	กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ๑ งาน/กิจกรรม/โครงการ	- แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม ๑. ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ๖
๖.	สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๑ งาน/กิจกรรม/โครงการ	- แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม ๑. การสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การฟื้นฟูสภาพและการ รักษา พยาบาลระดับปฐมภูมิและทุติยภูมิ
๗.	สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ๑ งาน/กิจกรรม/โครงการ	แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม ๑. ห้องสมุดประจำอำเภอ/จังหวัด
๘.	กรมการปกครอง ๓ งาน/กิจกรรม/โครงการ	แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม ๓ ๑. การอนุญาตให้จัดตั้งโรงแรม ๒. การอนุญาตให้จัดตั้งสถานบริการ ๓. การอนุญาตขายทอดตลาดและค้าของเก่า
๙.	กรมการค้าภายใน ๑ งาน/กิจกรรม/โครงการ	แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม ๑. นายตรวจมาตรา ชั่ง ตวง วัด ตาม พ.ร.บ. ชั่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ อบท. มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบเครื่องชั่งสปริง เครื่องชั่ง ดิจิตอลและเป็นสำนักงานชั่ง ตวง วัด สาขา
๑๐.	สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ๑ งาน/กิจกรรม/โครงการ ภารกิจใหม่ ซึ่งต้องแก้ไขกฎหมาย	แผนปฏิบัติการฯ ด้านสังคม ๑. การอนุญาตให้ประกอบกิจการร้านวีดิทัศน์ ให้เช่า แลกเปลี่ยนหรือ จำหน่ายวีดิทัศน์ ภาพยนตร์ ตาม พ.ร.บ. ภาพยนตร์และ วีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยถ่ายโอนให้ กทม. เมืองพัทยา เทศบาล และ อบต.

สธ. เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในส่วนของร่างแผนปฏิบัติการด้านการถ่ายโอนบุคลากร และการ
พัฒนาการบริหารทรัพยากรบุคคลของ อบท. เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ มาเพื่อ กกค. พิจารณา

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย ที่ปรึกษา กกค. กล่าวว่า สาระสำคัญของแผนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ นั้น ประกอบด้วย ๑) หลักการส่วนใหญ่ของการกระจายอำนาจเป็นเรื่องของหลักการ
เดิม และมีสภาพบังคับตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ โดยใช้ปีงบประมาณ เหตุผลคือเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด้วยการกระจายอำนาจเป็นหลักการเดิม ในส่วนของการถ่ายโอน ประกอบด้วย ๓ แผน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม ในส่วนของการถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ภารกิจใหม่มีน้อยมาก ภารกิจเดิมนั้นมีการปรับให้สอดคล้องมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรับให้มีความยืดหยุ่น เช่น เรื่องของการถ่ายโอนอำนาจการอนุญาตเรื่องสถานบริการโรงแรมหรือการทำทะเบียน ได้ลดผู้รับโอนลง โดยเริ่มนำร่องจาก กทม. เมืองพัทยา เทศบาลนคร เรื่องของผังเมือง มีการปรับรูปแบบให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้จัดทำผัง และให้ท้องถิ่นเป็นผู้บังคับใช้ผัง ซึ่งจะทำให้ระบบของผังเมืองเดินได้เร็วขึ้น หรือระบบสาธารณสุขซึ่งเป็นปัญหามีการพัฒนาความคิดเรื่องการถ่ายโอนให้มีการยืดหยุ่นเป็นไปตามความพร้อม เช่น ปฐมภูมิควรไปที่ท้องถิ่นทั้งหมดหรือไม่ อย่างไร ในส่วนของการกิจใหม่ มีไม่มาก มีมากเรื่องที่ท้องถิ่นร้องขอ เช่น เรื่องการเฝ้าระวังบางเรื่อง เช่น เรื่องของการอนุญาตการเล่นเกมส์ ซึ่งเป็นงานของกระทรวงวัฒนธรรม แต่พฤติกรรมของการทำงานทั้งปี ไม่มีใครตรวจสอบการทำงานของร้านเกมส์ทั้งหลาย ท้องถิ่นคิดว่าเรื่องเช่นนี้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนขอให้นำมาบรรจุในแผนฯ รวมไปถึงอาจจะมียางเรื่องเกี่ยวกับ การเปลี่ยนแปลงจากเดิม เกี่ยวกับงานรัฐวิสาหกิจบางส่วน ซึ่งได้เขียนในเชิงยุทธศาสตร์ไว้ คือ การขยายเขตประปา ขยายเขตไฟฟ้า รูปแบบการทำงานพยายามจัดรูปแบบให้ท้องถิ่นสามารถร่วมทุน และทำงานร่วมกันได้ เป็นภาพใหญ่ๆ ของการถ่ายโอนภารกิจ ส่วนเรื่องที่ ๓ เรื่องยุทธศาสตร์ ที่จะผลักดันให้แผนนี้มีผล ยุทธศาสตร์เพิ่มเป็น ๗ เรื่อง และมีแผนย่อยๆ ยุทธศาสตร์เหล่านี้เป็นการพยายามที่จะผลักดันส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีอิสระ การสร้างความเข้มแข็งทางด้านการเงินการคลัง ซึ่งหมายถึงการทบทวนระบบการจัดสรรภาษีทั้งหมด เรื่องถ่ายโอนบุคลากรจากภาครัฐและการทำให้ทรัพยากรบุคคลของท้องถิ่นเข้มแข็งขึ้น ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างรัฐวิสาหกิจและท้องถิ่นด้วยกันเอง ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับรูปแบบการจัดบริการสาธารณะร่วมในรูปแบบต่างๆ เรื่องของการส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วม ระบบการตรวจสอบ และยุทธศาสตร์สุดท้ายคือเรื่องของการแก้ไขกฎหมาย ประการสุดท้ายในเรื่องยุทธศาสตร์เหล่านี้ ส่วนใหญ่ก็พยายามดำเนินการเหมือนกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๒ เพียงแต่ได้มีการเร่งรัดในเรื่องกรอบเวลาให้มีความชัดเจนขึ้น หรือแม้แต่เรื่องที่เป็นปัญหาใหญ่ของการกระจายอำนาจมา ๑๐ ปี เรื่องของการแก้ไขกฎหมายให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ในยุทธศาสตร์นี้มีการปรับเปลี่ยน กรณีที่มีการถ่ายโอนภารกิจ แล้วยังไม่มีการแก้ไขกฎหมายในแผนนี้เขียนว่าให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเสนอกฎหมายภายในระยะเวลา ๑๘๐ วัน เพื่อยกร่างขึ้นมา ถ้าส่วนราชการยังไม่ทำแล้วเสร็จก็ขอให้อำนาจนี้กลับมาที่ กกต. ในการที่จะริเริ่มแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจ จะเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงในภาพรวมทั้งหมด

เลขานุการ กล่าวว่า มีหลายส่วนราชการที่เห็นไม่ตรงกับคณะอนุกรรมการฯ โดยขอเริ่มต้นที่ กรมการขนส่งทางบก ที่มีหนังสือมาว่ายังไม่เห็นด้วยกับการถ่ายโอนใน ๔ ภารกิจด้วยกัน ความเห็นของกรมการขนส่งทางบกจะอยู่ในแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เกี่ยวกับเรื่องสถานีขนส่งผู้โดยสาร การอนุญาตให้จัดตั้งและจัดให้มีสถานีขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัด การอนุญาตให้สัมปทานขนส่งในเขตจังหวัด อีกด้านหนึ่ง คือด้านสังคมจะเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนและต่อทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

นายอัมษไศล รัตนดิลก ณ ภูเก็ต รองอธิบดีกรมการขนส่งทางบก กล่าวว่า กรมการขนส่งทางบกได้เสนอเหตุผลคัดค้านการถ่ายโอนภารกิจสถานีขนส่งผู้โดยสาร การอนุญาตประกอบการขนส่งและการจดทะเบียนรถ ต่อ กกต. โดยตลอด โดยที่กรมการขนส่งทางบกยังไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอที่จะให้มีการถ่ายโอนอำนาจในการพิจารณาอนุญาตให้จัดตั้งสถานีขนส่งผู้โดยสาร และการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบการขนส่งประจำทางภายในเขตจังหวัดให้กับ อปท. ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑) เป็นการขัดหลักการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ภารกิจของ อปท. เอง ซึ่งโดยหลักการการปกครองของ อปท. จะมีอำนาจหน้าที่ให้เป็นผู้บริหารประชาชนในด้านการขนส่ง อปท. ควรเป็นผู้ให้บริการในเรื่องการขนส่งผู้โดยสาร การอำนวยความสะดวกด้านต่างๆ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการจราจรโดยรัฐ ซึ่งรัฐจะเป็นผู้กำกับควบคุมเพื่อให้เกิดการปฏิบัติเป็นไปตามหลักของกฎหมาย ซึ่งจะขัดแย้งกันเพราะว่า อปท. เป็นผู้ให้บริการ การควบคุมการจราจร การอนุญาตควรจะเป็นอำนาจของรัฐ

๒) กรณีหาก อปท. จะเป็นผู้ทั้งให้บริการ และเป็นผู้ประกอบการขนส่งให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่น และในขณะเดียวกันกับจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเอกชน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นผู้ให้บริการประกอบการขนส่งด้วย ย่อมเป็นเรื่องที่ขัดกับหลักการของวิธีทางปกครอง ซึ่งมีพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๓ บัญญัติห้ามไว้ และในกรณีสถานะขนส่งผู้โดยสาร ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือทางกรมการขนส่งทางบกได้ถ่ายโอนอำนาจในการบริหารจัดการ หรือดำเนินการสถานะขนส่งผู้โดยสารให้กับ อปท. แล้วทั่วประเทศก็ไม่สมควรที่จะให้อำนาจในการอนุญาตให้จัดตั้งสถานะขนส่งผู้โดยสารภายในเขตจังหวัดได้ด้วย นั่นคือ อปท. จะเป็นทั้งผู้ปฏิบัติการและผู้ตรวจสอบในขณะเดียวกันไม่ได้

๓) หลักการของการอนุญาตการจัดตั้งหรือจัดให้มีสถานะขนส่งผู้โดยสารในแต่ละแห่งทั่วประเทศ จะต้องสอดคล้องและสามารถสนองตอบความต้องการในการเดินทางของประชาชน ผู้โดยสารได้ในภาพรวมได้ทั่วประเทศ ทั้งการขนส่งระหว่างจังหวัด การขนส่งระหว่างประเทศ ไม่ใช่เฉพาะขนส่งภายในเขตจังหวัดเท่านั้น

๔) กรณีการอนุญาตให้ประกอบการขนส่งประจำทาง และการกำหนดเส้นทางเดินรถย่อมเป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ จะต้องคำนึงถึงการเดินทางของประชาชนระหว่างจังหวัด และระหว่างประเทศด้วย โดยควรจะต้องสอดคล้องกับการเดินทางภายในจังหวัด ในลักษณะโครงข่ายเชื่อมต่อ ที่ก่อให้เกิดความสะดวก และเกิดประโยชน์แก่ประชาชนผู้โดยสาร โดยเฉพาะในอนาคตปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะต้องมีการเจรจาและจัดทำสนธิสัญญา หรือบันทึกข้อตกลงกับต่างประเทศ มีความจำเป็นที่ผู้ต้องรองต้องมีความเป็นเอกภาพในการเจรจาต่อรอง และเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องสนธิสัญญา หรือบันทึกข้อตกลงกับต่างประเทศ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการไทยเสียเปรียบ ซึ่ง อปท. ศักยภาพในด้านนี้อาจจะยังไม่เพียงพอ จึงเห็นควรให้ภารกิจดังกล่าวอยู่ใน การปฏิบัติงานของกรมการขนส่งทางบกต่อไป ในส่วนด้านการจดทะเบียนรถ กรมการขนส่งทางบกเองได้เสนอเหตุผล คัดค้านการถ่ายโอนภารกิจด้านการจดทะเบียนรถมาโดยตลอด จากมติคณะรัฐมนตรี และการประชุมของ กกถ. หลายครั้ง เช่น มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ มติ กกถ. เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และเมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๙ การประชุม กกถ. เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ และครั้งสุดท้ายเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๑ พอสรุปได้ว่า งานรับจดทะเบียนรถใช้ระบบ Computer เชื่อมโยงเครือข่ายทั่วประเทศ หากถ่ายโอนให้ท้องถิ่น ประชาชนจะไม่ได้รับการบริการสาธารณะที่สะดวก รวดเร็ว เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน จะเกิดปัญหาด้านการควบคุมการจดทะเบียนรถ จึงเห็นว่าไม่ควรถ่ายโอนภารกิจงานรับจดทะเบียนรถให้กับท้องถิ่น การถ่ายโอนงานจดทะเบียนรถจะต้องใช้เทคนิค ทักษะ วิชาการ และระบบเชื่อมโยงเครือข่ายทั่วประเทศอาจไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน และส่งผลให้ประสิทธิภาพงานบริการของประชาชนลดน้อยลง เห็นควรให้กรมการขนส่งทางบกดำเนินการต่อไปจากมติคณะรัฐมนตรี และ กกถ. ดังกล่าว ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน ทางกรมได้พัฒนางานทะเบียนรถให้มีมาตรฐาน มีคุณภาพ โปร่งใส และเป็นธรรม เช่น ให้เจ้าของรถสามารถเสียภาษีที่หน่วยงานของกรมทุกแห่งทั่วประเทศ การเสียภาษีทางห้าง ทางอินเทอร์เน็ต การเสียภาษีทางธนาคาร จำนวน ๑๐ ธนาคาร เสียภาษีผ่านเคาเตอร์เซอร์วิส การเสียภาษีทางไปรษณีย์ เสียภาษีประจำปี ห้างสรรพสินค้า หรือการขับรถไปเสียภาษีทาง Drive – Thru ทั้งนี้ยังมีรถ Mobile รับชำระภาษีเคลื่อนที่ นอกจากนี้ ยังเปิดให้มีการแจ้งเปลี่ยนสี เปลี่ยนเครื่องยนต์ เปลี่ยนชนิดเชื้อเพลิงได้ทั่วประเทศ ปัจจุบันมีหน่วยบริการรับชำระภาษีทั่วประเทศ ไม่น้อยกว่า ๑๓,๐๐๐ แห่ง เสียภาษีได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง การพัฒนาของกรมการขนส่งทางบกได้รับรางวัล คุณภาพการให้บริการจาก ก.พ.ร. ติดต่อกันถึง ๘ ปี และขณะนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พลอากาศเอก สุกำพล สุวรรณทัต ได้เดินทางไปเป็นประธานเปิดการเสียภาษี ๒๔ ชั่วโมง ผ่านบริการเคาเตอร์เซอร์วิส Seven eleven ทั่วประเทศผ่านกรมการขนส่งทางบกด้วย จากเหตุผลหลักการสำคัญที่กรมการขนส่งทางบกไม่เห็นด้วยกับการถ่ายโอนภารกิจจดทะเบียนรถให้แก่ อปท.

๕) ในระบบสากลประเทศที่เป็นรัฐเดี่ยว ภารกิจด้านการจดทะเบียนรถและจัดระเบียบการขนส่งจะอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐทั้งสิ้น ไม่ได้กระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น

๖) ระบบงานทะเบียนในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงทั่วประเทศเป็นเครือข่ายระดับชาติ เชื่อมโยงการบริการภาครัฐและเอกชน การถ่ายโอนให้ อปท. ซึ่งมีอิสระต่อกัน เชื่อมโยงข้อมูล ทำได้ยากประชาชนจะ

ไม่ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน และกรมได้พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนก้าวหน้าไปไกลจนได้รับการยอมรับเป็นหน่วยงานต้นแบบในการให้บริการประชาชนจากสำนักงาน ก.พ.ร. และในอนาคตการเสียภาษีจะใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการเสียภาษีผ่านตู้ ATM แทนการใช้เจ้าหน้าที่ให้บริการซึ่งภาษีทั้งหมดรัฐได้จัดเก็บส่งให้ อปท. ทั้งหมดอยู่แล้ว

๓) การรับจดทะเบียนรถจะต้องควบคุมความถูกต้องของแหล่งที่มาของรถ ซึ่งเป็นทรัพย์สินของประชาชนที่มีราคาสูง ต้องดูแลรักษาผลประโยชน์ของประชาชนมิให้ได้รับความเสียหายจากการถูกหลอกซื้อรถที่ผิดกฎหมายหรือหลบเลี่ยงภาษี ทั้งทะเบียนรถเองก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบเงินทุน ได้แก่การเช่าซื้อรถ การจำนำ ซึ่งมีปริมาณเงินทุนหมุนเวียนในตลาดเงินทุนประมาณปีละหลายล้านบาท การจดทะเบียนจึงต้องมีการตรวจสอบอย่างเป็นเอกภาพ และมีประสิทธิภาพเห็นสมควรดำเนินงานโดยหน่วยงานของรัฐ เช่นเดียวกับการจดทะเบียนกรรมสิทธิ์ที่ดิน

๔) อปท. แต่ละจังหวัดมีศักยภาพในการให้บริการแตกต่างกัน การถ่ายโอนภารกิจด้านการจดทะเบียนรถให้ อปท. จะทำให้เกิดความแตกต่างในการให้บริการ เกิดช่องว่างในขณะดำเนินการการสวมทะเบียนรถก่อให้เกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับรถสูงขึ้น การป้องกันการปลอมแปลงจดทะเบียนรถผิดกฎหมายทำได้ยาก

๕) อปท. มีแนวทางการบริหารแตกต่างกันไปตามนโยบายผู้บริหารแต่ละแห่ง การเชื่อมต่อการขนส่งสาธารณะระหว่างจังหวัด การบริหารจัดการรถยนต์รับจ้าง รถโดยสารประจำทาง จะดำเนินการได้ยาก ทำให้รถผิดกฎหมายไปจดทะเบียนในท้องถิ่นที่จดทะเบียนได้ง่าย แล้วนำไปใช้แข่งขันรับจ้างผิดกฎหมายในอีกท้องถิ่นหนึ่ง ทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคมและแก้ไขได้ยาก

๑๐) ภารกิจด้านการจดทะเบียนเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล สนับสนุนการจัดระเบียบขนส่งทางถนน เชื่อมโยงเครือข่ายทั่วประเทศหากถ่ายโอนให้ อปท. จะเป็นการบริหารจัดการในท้องถิ่นของตนเองเป็นหลัก การขนส่งระหว่างจังหวัดขาดการเชื่อมต่อและเชื่อมโยงกันโดยไม่มีประสิทธิภาพจะทำให้รัฐไม่สามารถขับเคลื่อนนโยบายด้านการขนส่ง ทำให้ต้นทุนการขนส่ง และการบริการสูงขึ้น การบริการของประชาชนจะไม่เท่าเทียมกันในแต่ละจังหวัด และประเทศเสียเปรียบและเสียโอกาสในการแข่งขัน

๑๑) การขนส่งระหว่างประเทศขณะนี้ กรมการขนส่งทางบกได้เร่งรัดจัดทำข้อตกลงด้านการขนส่งระหว่างประเทศเพื่อรองรับ AEC ในปี ๒๐๑๕ ซึ่งในรายละเอียดจะต้องมีการเจรจา กำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการยอมรับการจดทะเบียนรถและการตรวจสอบสภาพรถซึ่งกันและกันกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ซึ่งการจัดทำข้อตกลงดังกล่าวต้องดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐระดับประเทศ เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน มีประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม และจะต้องกระทำโดยหน่วยงานภาครัฐในระดับประเทศ หากถ่ายโอนให้ อปท. อำนาจการเจรจาต่อรอง สนธิสัญญาหรือข้อตกลงจะลดลง

๑๒) วงจรชีวิตของรถไม่ใช่เกิด แก่ เจ็บ ตาย อยู่ในจังหวัดหรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง จะต้องมีการเคลื่อนย้ายไปทั่วประเทศ เริ่มตั้งแต่ก่อนการจดทะเบียนจะต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม (สมอ.) นอกจากนี้วงจรชีวิตสามารถที่จะย้ายไปจดทะเบียนที่จังหวัดอื่น สามารถที่จะดัดแปลงตัวรถหรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของรถได้ตามกรอบของกฎหมาย ซึ่งหากการดำเนินการทางทะเบียนดังกล่าวไม่มีมาตรฐานเดียวกัน จะทำให้เกิดการเสี่ยงกฎหมายเกิดขึ้นได้ กรมการขนส่งทางบกจึงขอคณะกรรมการได้โปรดพิจารณาปรับภารกิจด้านการจดทะเบียนรถ และด้านการถ่ายโอนสถานีขนส่งออกจากแผนปฏิบัติการต่อไปด้วย

เลขาธิการ กล่าวว่า เนื่องจากการถ่ายโอนสถานีขนส่งให้แก่ อปท. เกิดตั้งแต่แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ มีการถ่ายโอนสถานีขนส่งให้ อปท. ไป ๖๐ กว่าสถานี ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ การบริหารสถานีขนส่งที่ถ่ายโอนไปไม่ได้เบ็ดเสร็จอยู่ในตัวของ อปท. พบว่าสถานีขนส่งที่ถ่ายโอนให้ อปท. จะมีนายสถานีอยู่ ๒ ท่าน คือ เป็นนายสถานีของ อปท. มีอำนาจหน้าที่ ดูแลสถานที่เท่านั้น ส่วนนายสถานีจากกรมการขนส่งทางบกมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย จึงเป็นปัญหา นอกจากนั้น อปท. ร้องเรียนว่า เมื่อถ่ายโอนสถานีขนส่งให้แก่ อปท. แล้ว กรมการขนส่งทางบกได้ไปสร้างสถานีขนส่งแห่งใหม่ขึ้น ปรากฏว่ารถไม่ได้ไปเข้าสถานีขนส่งที่ได้ถ่ายโอนให้ อปท.

บางครั้งทำให้สถานีขนส่งเกิดการขาดทุนและร้างไป ส่วนประเด็นการจดทะเบียนรถยนต์ อยู่ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๑ แต่กรมการขนส่งทางบกได้พัฒนางานจนสามารถที่จะไปต่อทะเบียนรถยนต์ได้ภายในไม่กี่นาที การจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฉบับที่ ๓ ที่ประชุมได้หารือกรณีของการจดทะเบียนรถยนต์ พิจารณาจาก กทม. ซึ่งเป็นองค์กรขนาดใหญ่มีทรัพยากรมาก มีคนจำนวนมากให้เริ่มที่ กทม. ก่อน แล้วจึงประเมินว่าหลังจากที่ให้ กทม. ทำแล้ว ๒ ปี ผลเป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้นำกลับมาทบทวนอีกครั้ง

นายพรชัย ไควสุรัตน์ กรรมการผู้แทน อปท. กล่าวว่า ความคิดที่จะส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะการกระจายอำนาจ การดำเนินงานมีแผนฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ แล้ว มีการชะลอหรือไม่ปฏิบัติตามแผน ทำให้กระบวนการทำงานหรือขั้นตอนต่างๆ มีปัญหา มีอุปสรรคมากมาย เช่น การกีดกันโอนของกรมโยธาธิการ และ รพช. เมื่อนำมาแก้ไข เปลี่ยนเกณฑ์หรือชะลอ หรือทบทวนเกณฑ์ ก็กระทบไปทุกที่ เหมือนปัจจุบันที่ยึดหลักการไว้ งานไป เงินไป ตำแหน่งไป บุคลากรสมัครใจไป แต่งงานไปเสร็จแล้วอำนาจไม่มี อบจ. อุบลราชธานี รับถ่ายโอนสถานีขนส่งมา ๓ สถานี ขาดทุนก็มี กำไรก็มี แต่ อบจ. อุบลราชธานี ก็เติมเงินเข้าไป ในหลักการเรามีฐานภาษีตรงไหน รถที่วิ่งในพื้นที่ยอมจะทำให้ถนนในพื้นที่นั้นเสียหาย มีการซ่อมบำรุงตามแผนงานเราก็ต้องซ่อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นของประชาชน ซึ่งประชาชนได้บริหารจัดการตัวเอง จะทำให้เกิดการแก้ปัญหาได้ดี เช่น อบจ. อุบลราชธานี รับถ่ายโอนสถานีขนส่งไปไม่มีอำนาจหน้าที่จัดการอย่างอื่นเลย นอกจากการบริการสาธารณะ แต่ในเรื่องบทบาท บทลงโทษหรือข้อกฎหมายต่างๆ หรือเกี่ยวกับการอนุญาตต่างๆ ไม่มีอำนาจในขั้นตอนนั้นเลย จะวางระบบโครงสร้างวิศวกรรมจราจรหรือระบบโลจิสติกส์ต่างๆ ก็ทำไม่ได้ ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ในการดำเนินงานนั้นทำได้ทุกรูปแบบ ถ้าอยู่กับ อบจ. อาจจะแสวงความร่วมมือกับเทศบาล และ อบต.

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ กรรมการผู้แทน อปท. กล่าวว่า กรมการขนส่งทางบกสร้างสถานีขนส่งโอเอ ให้ อบท. เทศบาลรับภารกิจการถ่ายโอน เมื่อถ่ายโอนเสร็จมีแต่ตัวสถานี เทศบาลได้ตั้งงบประมาณเข้าไปดำเนินการอย่างดี สถานีขนส่งโดยสารเป็นเครื่องมือสำคัญของกรมการขนส่งทางบกในการจัดระเบียบขนส่งทางถนน จะทำหน้าที่เป็นศูนย์รวมและกระจายผู้โดยสาร แต่ในพื้นที่กลับกลายเป็นว่าสนับสนุนให้ใครก็ได้ทั้งหมดไปเปิดในหน่วยบริการของตัวเอง ซึ่ง อบท. ไม่มีอำนาจหน้าที่ จึงกลายเป็นว่า อบท. ไม่รู้ว่าจะเข้าออกอย่างไร และขนส่งจังหวัดเองก็ไปสนับสนุนต้องทำหนังสือหรืออธิบดีกรมการขนส่งทางบกว่าแนวทางปฏิบัติ ในกรณีมีสถานีนี้หมายถึงอะไร มีหนังสือตอบกลับว่า ในจังหวัดใดก็ตามที่มีสถานีขนส่ง รถทุกคันจะต้องออกจากสถานีขนส่งนี้คือแนวปฏิบัติ แต่วันนี้ท้องถิ่นที่รับถ่ายโอนทำอะไรไม่ได้ มีหน้าที่ดูแลสถานี แต่ผู้รับผิดชอบทั้งหมดคือกรมการขนส่งทางบก สิ่งที่เป็นเหตุผลทั้งหมดเป็นสิ่งที่ธรรมดามาก เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้นำท้องถิ่นมีวิวัฒนาการ มีการแข่งขันกันว่าแต่ละแห่งพยายามแข่งขันเพื่อสร้างการบริการที่ดีให้กับประชาชน

นายชาญวิทย์ อมตะมาหุชาติ รองเลขาธิการ สศช. กล่าวว่า สศช. เป็นผู้ดูแลเรื่องการพัฒนาประเทศในภาพรวม โดยเฉพาะเรื่องของการลงทุนของประเทศ ได้มีโอกาสพิจารณาวิเคราะห์โครงการต่างๆ ของหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านมา ประเด็นเรื่องการถ่ายโอนอำนาจ เห็นว่าบางอย่างที่นโยบายการกระจายอำนาจควรจะดำเนินการ ถ้าท้องถิ่นมีความพร้อมและมีความเหมาะสมอย่างที่กรมการหลายท่านได้กล่าว แต่บางเรื่องเห็นว่าการดำเนินการบางอย่างอาจจะไม่เหมาะสม เนื่องจากท้องถิ่นเองไม่มีความพร้อม ส่วนกลางซึ่งสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว และในเรื่องของภาพรวมประเทศนั้น ควรจะให้ภารกิจบางอย่างคงอยู่กับหน่วยงานที่ให้บริการอยู่ปัจจุบัน เช่น จดทะเบียนรถ เอกภาพการบริหารจัดการที่ดี คุณภาพการให้บริการด้วยการเชื่อมโยงระบบข้อมูล เรื่องของศักยภาพข้อมูล และความปลอดภัยข้อมูล รวมทั้งเรื่องของมาตรฐานการให้บริการต่างๆ นั้น เห็นว่าเรื่องของทะเบียนรถควรจะให้อยู่กับกรมการขนส่งทางบก เนื่องจากเรื่องของการดำเนินการ เรื่องนโยบาย ประเทศต้องมีเอกภาพเรื่องการจัดระบบข้อมูลต่างๆ รวมทั้งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องจะทำให้ต่อเนื่องประสิทธิภาพในภาพรวม รวมทั้งเรื่องการจัดเก็บรายได้ต่างๆ นั้นสามารถนำไปพัฒนาระบบความปลอดภัยบริการประชาชนในประเทศในภาพรวมได้ดีอยู่แล้ว ส่วนเรื่องการจัดตั้งสถานีขนส่งผู้โดยสารก็เช่นเดียวกัน การพัฒนาสถานีจะต้องทำเป็นศูนย์รวมผู้โดยสาร จำเป็นต้องพิจารณาความเหมาะสมในเรื่องทำเลที่ตั้ง ขนาดพื้นที่ต้องมีการเชื่อมโยงกับแผนการเดินทางของระบบทั้งระดับพื้นที่ ทั้งระดับประเทศ เรื่องของสถานีจากชายแดน

ยังมีความเกี่ยวข้องที่จะต้องรองรับขนส่งระหว่างประเทศ และสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลาง การขนส่งภูมิภาค สิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องดูในเรื่องภาพรวมประเทศ กระทรวงคมนาคมก็ดูระบบขนส่งระดับประเทศในภาพรวม ซึ่งจะต้องมีการเชื่อมโยงกับพื้นที่ การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทำให้การพัฒนาระบบทุกอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ในส่วนนี้เรื่องของการจัดระเบียบรถ รวมทั้งอนุญาตจัดตั้งสถานีผู้ประกอบการโดยสาร เห็นควรยังคงให้กรมการขนส่งทางบกซึ่งเป็นหน่วยงานกลาง และดูภาพรวมของประเทศ ซึ่งเชื่อมโยงระบบต่างๆ หรือโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่ดูแลทั้งหมดให้เป็นระบบไปในทิศทางเดียวกัน

นายพรชัย ไควสุรัตน์ กล่าวว่า ในโลกของการแข่งขันทางเสรี ต้องยอมรับว่าการการแข่งขันที่ดีที่สุดคือ ให้ท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ประกอบการในพื้นที่อยู่แล้วที่จะต้องจัดการบริการสาธารณะในรูปแบบของ Public Service ให้ดีที่สุด เพราะจะต้องถูกประเมินทุก ๔ ปี แล้วสภาผู้แทนราษฎรสามารถตั้งกระทู้ถามได้ตลอดเวลา ถ้าเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นทำ มันใจว่าท้องถิ่นนั้นจะแข่งขันทำ เพื่อที่จะทำให้ดีที่สุดให้กับประชาชน นี่คือการบริการสาธารณะ ประชาชนคือเจ้านาย ตรงกันข้ามกับหน่วยงานราชการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มาตามวาระตามคำสั่งโยกย้าย แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เดินตามรัฐธรรมนูญ มีกฎหมายแม่ ไม่ใช่แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการตามแผน กกต. อย่างเดียว ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ในภาพรวมทั้งหมดการแข่งขันที่ดีที่สุดก็คือให้ประชาชนได้รับประโยชน์ให้มากที่สุด เพราะฉะนั้นการจัดการในเรื่องนี้ท้องถิ่นมีความพร้อม และที่สำคัญที่สุดฐานภาษีมาจาก อบจ. เทศบาล และ อบต. ซึ่งต้องการพัฒนาการจัดเก็บ ต้องการจัดรูปแบบวิศวกรรมจราจร ต้องการจัดระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการแข่งขันของโลกแห่งการแข่งขัน การแข่งขันเราต้องยอมรับว่าหน่วยงานที่มีความพร้อม อบจ. เทศบาล และ อบต. เป็นหุ้นส่วนของประชาชนทุกคน ที่สำคัญที่สุดในท้องถิ่นทุกท้องถิ่นได้รับปัญหาของตัวเอง และยืนยันในท้องถิ่นจะไม่เกิดกรณีผูกขาดอย่างแน่นอน จะมีการแข่งขันจะมีการดำเนินการในรูปแบบต่างๆ เพื่อสนับสนุนรูปแบบการบริการสาธารณะ ๔ ปี อย่างไรก็ตามก็ต้องถูกประชาชนตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง การดำเนินการของท้องถิ่น ประชาชนสามารถเข้าถึงได้รวดเร็วและสามารถเรียกร้อง หรือแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น กล่าวว่า ๑) เรื่องของการจัดการด้านสถานีขนส่ง การสัมปทานต่างๆ เรามีคณะกรรมการขนส่งระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานมีขนส่งจังหวัดเป็นเลขานุการ และมีกรรมการจากหลายๆฝ่าย รวมทั้งท้องถิ่นด้วย การที่จะจัดตั้งสถานี การให้สัมปทาน การดูแลเรื่องเหล่านี้ เป็นระบบที่จะต้องดูแลทั้งจังหวัดและเชื่อมโยงกัน เช่น สถานีขนส่ง อาจจะถ่ายโอนให้ท้องถิ่นดูแล แต่ระบบการควบคุม เส้นทางสัมปทานต่างๆ ควรจะเชื่อมโยงกัน ไม่ใช่เฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งระหว่างอำเภอ แต่อีกระยะหนึ่งจะเข้าประชาคมอาเซียน จะต้องเชื่อมโยงไปประเทศใกล้เคียงด้วย อยากจะเสนอเป็นกลางว่า ควรนำกลับไปทบทวนให้ดูว่าในลักษณะการดำเนินงานในส่วนนี้ควรจะมีการบริหารจัดการอย่างไร จึงจะนำไปสู่การบริหารที่คำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณภาพ และประโยชน์สุข เป้าหมาย ประชาชนที่จะรับบริการ ๒) เรื่องทะเบียนรถ ก็เช่นเดียวกัน เราเคยพูดทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชนว่าสิ่งใดหรือลักษณะงานที่เชื่อมโยงมีระบบข้อมูลพร้อมอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องไปทำทุกท้องถิ่น เช่น ทะเบียนบ้านหรือบัตรประชาชน ทำที่กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครองดูแลอยู่ เชื่อมโยงมายังท้องถิ่นหลายๆ แห่ง ไม่ได้โอนให้ อบต. ยกเว้นท้องถิ่นที่มีความพร้อมรับไปดูแล ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องมีมาตรฐานสากล การจดทะเบียนรถยนต์ต้องพิจารณาด้วย จะมีการจัดการควบคุมดูแล ประสานการปฏิบัติอย่างไรไม่ใช่ตัดสินใจไปข้างใดข้างหนึ่ง ซึ่งอาจจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ระบบนี้ได้อยู่แล้วถ้าไม่มีปัญหาควรจะไป แต่ให้ท้องถิ่นมีบทบาทควบคุมดูแลให้มากขึ้น เพื่อที่จะทำงานร่วมกัน ขอเสนอการทำงานแบบบูรณาการที่มีการประสานร่วมกันทำงานในฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ประธาน กล่าวว่า เรื่องนี้จะชะลอไม่ได้ ต้องมีความเห็น เพราะเหตุว่าถ้าส่งกลับคืนไปก็กลับคืนมาอย่างนี้ เหตุผลมีอยู่เพียงนี้ โอนให้ท้องถิ่นทั้งหมดพร้อมกัน หรือให้กรมการขนส่งทางบกทำต่อไปเช่นเดิม แต่ฝ่ายเลขานุการเสนอว่า ควรจะทดลองอาจจะเริ่มที่ กทม. ก่อน เพราะเป็นเรื่องใหญ่ การจะทำอะไรแล้วทำพร้อมกันไปหมดอาจจะมีความปัญหาได้ ถ้าพิจารณาที่มีความพร้อม มีการศึกษาเป็นการเฉพาะ ผลดีผลเสียประการใดแล้ว อาจจะขยายกันไปเรื่อยๆ

การปกครองในแบบของ กทม. จะทำทีเดียวก็ทำไม่ได้ มีการเสนอให้เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ทำทีเดียวทั่วประเทศ แต่ถ้าไม่เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดเลยก็ไม่ได้เหมือนกัน ก็คงดูเป็นทีไป ความจำเป็นของเหตุการณ์ก็จะเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นตรงที่นี้ต้องเดินหน้า เรื่องนี้ควรกลับไปให้ไปศึกษามาใหม่ แล้วเสนอกลับมาใหม่คงไม่ได้แล้ว ถ้าต้องเดินหน้า เรื่องนี้จะมีข้อยุติอย่างไร ๑) โอนไปให้ทั้งหมด ๒) ไม่โอน และ ๓) โอนให้เฉพาะที่พร้อมเป็นตัวอย่างไปก่อนถึงจะพิจารณาต่อไป

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย กล่าวว่า ประเด็นที่ ๑ เรื่องสถานียขนส่ง โดยข้อเท็จจริงมีการถ่ายโอน สถานีขนส่งให้ อปท. แล้วประมาณ ๖๘ แห่งทั่วประเทศ จากการการขนส่งทางบก และมีการบริหารจัดการแล้ว พบว่ามี ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการที่ไม่สามารถทำให้มีเอกภาพในการบริการได้ ประเด็นที่ ๒ เรื่องของโครงสร้างของ คณะกรรมการขนส่งจังหวัด ซึ่งเดิมเป็นผู้แทนของส่วนราชการตั้งแต่แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ ก็เขียนขอให้ อปท. มี ผู้แทนท้องถิ่นเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการขนส่งในระดับจังหวัด ที่จะให้ความเห็นทั้งในเรื่องระบบสัมปทาน ระบบสถานี ขนส่ง และการเดินรถ ไม่ได้ขอโอนอำนาจทั้งหมด ประเด็นที่ ๓ เรื่องการจดทะเบียนรถ ตั้งแต่ก่อนกรมการขนส่งทางบก ได้จัดการเรื่องระบบ Online ทั้งหมด ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ หลังจากนั้นมาก็มีการขยับเรื่องนี้มาโดยตลอด ในคณะอนุกรรมการฯ พิจารณาสุดท้าย เห็นด้วยกับกรมการขนส่งทางบกหลายเรื่อง การบริการสามารถทำได้แล้ว แต่ต้องเรียนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภาษีรถยนต์ทั้งหมดเป็นภาษีท้องถิ่น กรมขนส่งทางบกเป็นผู้จัดเก็บให้เท่านั้น คณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นยืนยันว่าจะขออำนาจจดทะเบียนทั้งหมดไปที่ อบจ. นั้นเป็นของเดิม คือ จังหวัดทั้งประเทศเป็นผู้จัดการ คณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าข้อเสนอทุกฝ่ายมีเหตุผลจึงขอให้ นำร่อง คือ เฉพาะ กทม. โดยการอ้างระบบ Online วันนี้สามารถทำได้ทั้งหมด บัตรประชาชนก็ทำได้ Online ทั่วประเทศ จดที่ไหนก็ได้ แล้วเทศบาลก็รับภาระเรื่องบัตรประชาชนมากกว่าคนอื่น เพราะใกล้ที่สุดและสะดวกที่สุด จึงขอทดลองเฉพาะ กทม. เนื่องจากเห็นว่าพร้อมที่สุด และให้มีการประเมิน ๒ ปี มีการประเมินว่าการจัดบริการมีปัญหา อย่างไร แล้วกลับมาพิจารณาอีกครั้ง ประเด็นที่ ๔ แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้สิ้นสุด อยู่ที่ กกถ. ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบและแจ้งให้สภาผู้แทนราษฎรทราบ จึงจะมีผลบังคับตามกฎหมาย

นายพงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ กล่าวว่า เห็นด้วยที่จะให้จังหวัดนำร่อง แต่จะขอเพิ่มนอกเหนือจาก กทม. อาจจะเป็นเมืองหลักของแต่ละภาค

รองศาสตราจารย์กมลชัย รัตนสกววงศ์ ที่ปรึกษา กกถ. กล่าวว่า คณะรัฐมนตรีได้ให้ความ เห็นชอบรวมกฎหมายขนส่งและรถยนต์ไว้ด้วยกัน แล้วอำนาจส่วนของการตรวจสอบไม่ได้ให้ท้องถิ่น การปฏิบัติการไม่ได้ เขียนกฎหมาย เพราะฉะนั้นสถานีขนส่งจะให้ท้องถิ่นไม่กระทบกฎหมาย แต่ในส่วนอำนาจในการออกใบอนุญาต รวมทั้ง งานทะเบียนตัวร่างกฎหมายคณะรัฐมนตรีเห็นชอบไปแล้ว ไม่มีการกระจายอำนาจ ซึ่งถ้าร่างแผนการกระจายอำนาจฯ ผ่านเข้าไปสู่คณะรัฐมนตรีจะไปซ้อนกันในส่วนที่เห็นชอบไปแล้ว และหากส่วนที่เห็นชอบไปแล้วเป็นกฎหมายก็จะไป ขัดแย้งกัน เนื่องจากพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น กำหนดไว้ใน กรณีที่กฎหมายยังนิ่งอยู่ แล้วตัวแผนการกระจายอำนาจฯ จะเป็นตัวตั้งอำนาจของส่วนกลางไปให้ท้องถิ่น

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายกลาง แทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ตามแผนการกระจายอำนาจฯ คณะอนุกรรมการฯ ได้เสนอด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านสังคม โครงสร้าง พื้นฐานของประเทศที่ต้องดำเนินการหรือโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถย่อยลงไปข้างล่างได้ด้วย เรื่องของสถานีขนส่ง เรื่องการอนุญาตการให้สัมปทานขนส่ง ไม่ได้แก้อยู่ที่ตัวสถานี ตัวสถานีในกฎหมายขนส่ง การดำเนินการมี ๒ ประเภท คือ ส่วนที่ราชการดำเนินการ หรือมอบให้ส่วนราชการรัฐวิสาหกิจดำเนินการหรือให้ท้องถิ่นดำเนินการเองได้ เอกชนก็ ดำเนินการ ซึ่งกรณีเช่นนี้การอนุญาต อนุมัติ ต้องเป็นไปตามหลักการเรื่องการกระจายการคมนาคมขนส่งทั้งหมด เพราะจะนำไปสู่การกำหนดเส้นทางไม่ว่าในจังหวัด หรือระหว่างจังหวัด และบางส่วนที่เป็นขอบเขตระหว่างประเทศ ต้องมีโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับสถานีระหว่างประเทศ เพราะฉะนั้นเป็นการใช้อำนาจเชื่อมต่อกันระหว่างพื้นที่เกือบ ทั้งหมด โดยเฉพาะการกำหนดเส้นทาง การกำหนดเส้นทางจังหวัดอย่างเดียวไม่อาจส่งผลได้บางเรื่อง ต้องมีการกำหนด เส้นทางข้ามจังหวัดด้วย รวมทั้งสถานีขนส่ง เพื่อใช้อำนาจระหว่างจังหวัดหรือระหว่างพื้นที่ เพราะฉะนั้นแล้วต้อง

พิจารณาว่ากระจายอำนาจในเรื่องสถานียขนส่งไม่เป็นปัญหา คือ มอบให้ท้องถิ่นไปบริหารจัดการในตัวสถานีหรือช่วยในการกำกับดูแลตรวจสอบสถานีที่เอกชนรับใบอนุญาต แต่อีกกรณีอำนาจของนายสถานีต้องใช้อำนาจจากส่วนกลาง ในการที่จะบังคับใช้ เพื่อให้เป็นไปตามโครงสร้างพื้นฐาน หรือการกระจายอำนาจในการดูแลระหว่างเส้นทาง ระหว่างจังหวัด หรือเส้นทางในจังหวัด หรือที่เชื่อมต่อในเขตพรมแดน เพราะฉะนั้นเรื่องของโครงสร้างพื้นที่ต้องสอดคล้องกับการพัฒนา เศรษฐกิจต่อไปในอนาคตด้วย รวมทั้งกรณีหน่วยงานที่จะรับไปดำเนินการอย่างเดียวไม่ได้ ต้องพิจารณาถึงผู้ใช้บริการ ไม่ว่า เรื่องการกำหนดเส้นทาง หรือการใช้สถานี เพราะถ้ากำหนดให้มีการให้สร้างสถานีแต่ละท้องถิ่นสร้างสถานี เป็นการสิ้นเปลืองต้นทุน หรือการกำหนดเรื่องของภาระของประชาชนที่จะต้องเข้าไปใช้เส้นทาง อาจต้องแบ่งแยกภารกิจ ออกเป็นระดับ ว่าส่วนใดเป็นภาพที่อยู่ในพื้นที่แล้วทำได้ดีกว่า เช่น การบริหารจัดการตัวสถานีให้มีความเรียบร้อยและเหมาะสม เรื่องของการขนส่ง ว่าสถานีนั่นจะเป็นสถานีขนส่งคน ขนสัตว์ หรือสิ่งของ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนนโยบายเรื่อง ของโครงข่ายคมนาคมทั่วประเทศ ส่วนอำนาจในการบริหารจัดการ อำนาจของนายสถานีไม่ใช่ว่าขนส่งจะต้องทำเอง ทั้งหมด บางส่วนเป็นเรื่องโดยตรงกับตัวสถานีอาจถ่ายโอนไปได้ แต่อำนาจที่ต้องใช้ภาพรวมในการดูแลพื้นที่ทั้งจังหวัด หรือทั้งประเทศจะต้องเป็นเรื่องของกรมการขนส่งทางบกในฐานะเป็นหน่วยงานกลางของประเทศในการดูแล ส่วนเรื่อง การจดทะเบียน มีเงื่อนไขในการจดทะเบียนต้องมีการตรวจสอบมาตรฐาน ตรวจสอบทรัพย์สินที่มาจดทะเบียนถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งการจดทะเบียนแล้วต้องนำไปใช้อีกพื้นที่หนึ่ง ต้องดูภาพรวมของการบริหารจัดการเรื่องงานทะเบียน

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย กล่าวว่า ประเด็นเรื่องอำนาจอนุญาตและสัมปทาน ไม่ได้ขอโอน อำนาจ แต่ขอให้ อปท. เข้าไปอยู่ในคณะกรรมการขนส่ง

นายอัมมะไรค์ รัตนติลล ญ เกิด กล่าวว่า สำหรับเรื่องให้อำนาจท้องถิ่นเข้าเป็นกรรมการใน คณะกรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด ขณะนี้มีอยู่แล้ว เป็นผู้แทน ๑ ท่าน แต่การแก้ไขกฎหมายกำลังจะ เพิ่มให้ท้องถิ่นเข้าเป็นกรรมการร่วมด้วย

นายเจริญรัตน์ ชูติกาญจน์ ปลัดกรุงเทพมหานคร แทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กล่าวว่า ไม่ขัดข้องรับโอนในส่วนของการพิจารณาหลักการก็คือ การถ่ายโอนภารกิจให้กับท้องถิ่น ข้อกังวลของผู้แทนสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้พิจารณาจากตัวอย่างของกฎหมายทะเบียนราษฎร์ กฎหมายทะเบียนบัตร ซึ่งเป็นเรื่องที่ เกี่ยวกับความมั่นคงด้วย วันนี้ที่บริหารอยู่ได้ไม่ใช่ว่ากระจายอำนาจไปแล้ว ท้องถิ่นทำอะไรตามอำเภอใจ หรือตัวอย่าง กฎหมายอาคาร กฎหมายสาธารณสุขส่วนกลางยังพิจารณาในเรื่องของภาพรวม และผลกระทบที่มีต่อส่วนรวม การอนุญาตนั้นก็จะเป็นไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ เป็นการกำกับควบคุมอยู่แล้ว การบริหารจัดการอยู่ที่หลักการว่าจะกระจาย อำนาจหรือไม่ ส่วนข้อกังวลทั้งหลายแก้ไขได้โดยการที่มาออกรอบ ออกกฎเกณฑ์

ประธาน กล่าวว่า เห็นด้วยว่าต้องกระจายอำนาจ ปัญหาอยู่ที่ว่าความพร้อม ไม่มีการกระจายอำนาจ ประเทศไหนที่มีความพร้อม และทำหมดทั้งประเทศ เพราะฉะนั้นข้อสรุปว่า ทดลองที่ กทม. และตามเมืองหลักต่างๆ ในภูมิภาค เคยกำหนดเมืองหลักในภูมิภาคมีจังหวัดไหนบ้าง จะไปกำหนดเมืองหลักในแบบเดิมไม่ได้ ต้องพิจารณาว่า ภูมิภาคจังหวัดใดบ้าง เป็นจังหวัดนำร่อง

นายวรวิทย์ จำปรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ กล่าวว่า เรื่องการนำร่องควรจะทำให้เต็ม รูปแบบหรือเฉพาะเรื่อง ควรจะกำหนดไปด้วยว่าเรื่องอะไรบ้าง บางเรื่องมีเรื่องรายได้อยู่ด้วย เรื่องของกองทุนทะเบียน รถ ก็จะมีส่วนช่วยให้ภาวะจราจรลดลงด้วย ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะเต็มรูปแบบหรือเฉพาะบางส่วน

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย กล่าวว่า ประเด็นที่ ๑ เรื่องประธานกรรมการของคณะกรรมการ ขนส่งจังหวัด ความเห็นคณะอนุกรรมการฯ เป็น ๒ ฝ่าย ส่วนใหญ่ผู้ทรงคุณวุฒิ เห็นควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น ประธาน แต่ฝ่าย อปท. ยืนยันว่าควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ เห็นด้วยกับการที่จะให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดเป็นประธาน แต่ให้มีส่วนร่วม ซึ่งจะสอดคล้องกับกรมการขนส่งทางบกที่กำลังแก้ไขกฎหมาย ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการประมวลเลขทะเบียนรถ คณะอนุกรรมการฯ ไม่ได้พิจารณา ถือว่าเป็นเรื่องที่กรมการขนส่งทางบกดำเนินการ และเงินประมวลไปที่กองทุนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ เพราะฉะนั้นไม่ได้นับเป็นรายได้ของ อปท.

มติที่ประชุม เห็นชอบการปรับปรุงร่างแผนปฏิบัติการฯ (ฉบับที่ ๓) ในส่วนภารกิจถ่ายโอนของ กรมการขนส่งทางบก ดังนี้

๑. การอนุญาตให้สัมปทานขนส่งในเขตจังหวัดให้ผู้แทน อปท. ทุกประเภทๆ ละ ๑ คน ร่วมเป็น กรรมการควบคุมการขนส่งทางบกประจำจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการควบคุมการขนส่งทาง บกประจำจังหวัด

๒. การรับจดทะเบียนและต่อทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้นำร่องให้กับกรุงเทพมหานคร และมีข้อเสนอให้นำร่องกับ อบจ. ที่มีความพร้อมใน ภูมิภาคละ ๑ แห่ง เมื่อดำเนินการไปสักระยะ (๒-๓ ปี) ให้ติดตามประเมินผลและขยายผลถ่ายโอนให้ อบจ. ที่มีความ พร้อมต่อไป

สำหรับรายละเอียดร่างแผนปฏิบัติการฯ (ฉบับที่ ๓) ส่วนที่เหลือให้นำไปพิจารณาในครั้งต่อไป

เรื่องที่ ๓.๒ หลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่ อปท. สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจาก กกถ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาข้อเสนอขอให้ทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีรถยนต์ของสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย (ส.ท.ท.) และมีมติมอบให้คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ ให้แก่ อปท. รับไปพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่ อปท. ซึ่งการพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่ อปท. ตามมติ กกถ. ดังกล่าว เกี่ยวข้องกับการจัดสรรภาษีที่รัฐบาลจัดเก็บและจัดสรรให้แก่ อปท. หลายประเภท ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามพระราชบัญญัติจัดสรรรายได้ประเภทภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะ ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๔ (๑ ใน ๙) ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุรา ภาษีสรรพสามิต และภาษีรถยนต์ ซึ่งหากมีการแก้ไขหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีประเภทใด อาจส่งผลกระทบต่อหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีประเภทอื่น ๆ เนื่องจาก อปท. แต่ละรูปแบบไม่ประสงค์ให้ อปท. ของตนเองได้รับการจัดสรรภาษีในภาพรวมลดลง ดังนั้น ฝ่ายเลขานุการฯ จึงแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมการขนส่งทางบก และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ชะลอการจัดสรรภาษีดังกล่าวที่อยู่ในความรับผิดชอบให้แก่ อปท. ไว้ก่อน จนกว่า กกถ. จะมีมติเห็นชอบผลการทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษี

คณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่ อปท. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้หารือเกี่ยวกับการขอทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีดังกล่าวแล้ว มีมติในเบื้องต้น ดังนี้

๑. เห็นชอบให้มีการทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่ อปท. ตามมติ กกถ. โดยจะดำเนินการให้แล้วเสร็จ และมีผลใช้บังคับอย่างช้าในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ และขณะที่อยู่ระหว่างการพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรร เห็นควรให้ใช้หลักเกณฑ์เดิมไปก่อนจนกว่าจะได้ข้อยุติ

๒. มอบให้ผู้แทน อปท. ทุกประเภทรับไปปรึกษาหารือเพื่อให้ได้ข้อสรุปแนวทาง การทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีที่ทุกฝ่ายยอมรับได้ และนำเสนอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาต่อไป

ฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาเห็นว่า การพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เวลาดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อยุติอีกระยะหนึ่ง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ อปท. ที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อปท. ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดขึ้น ในขณะนี้ ประกอบกับ คณะอนุกรรมการฯ มีมติว่า ขณะที่การพิจารณาทบทุนหลักเกณฑ์การจัดสรรยังไม่แล้วเสร็จ เห็นควรให้ อปท. ใช้หลักเกณฑ์การจัดสรรเดิมไปก่อน จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องใช้หลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีที่รัฐจัดเก็บและจัดสรรให้แก่ อปท. ในปีที่ผ่านมา (ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่ง กกถ. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีมติให้ความเห็นชอบหลักเกณฑ์การจัดสรรสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๕๕ ไว้แล้ว) เป็นหลักเกณฑ์การจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ต่อไปจนกว่าจะได้ข้อยุติ และ กกถ. มีมติเห็นชอบการทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีดังกล่าวแล้ว

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม

๑. เห็นชอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องใช้หลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีที่รัฐจัดเก็บและจัดสรรให้แก่ อปท. ในปีที่ผ่านมา (ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒) เป็นหลักเกณฑ์การจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ จนกว่า กกถ. จะมีมติให้เปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินภาษีดังกล่าวเป็นอย่างอื่น

๒. รับทราบว่านายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย จะประชุมปรึกษาหารือการทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรภาษีให้แก่ อปท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว

เรื่องที่ ๓.๓ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ อปท.

๓.๓.๑ การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ อปท. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐๓ (๕) บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายรายได้ท้องถิ่น กฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการส่วนท้องถิ่นและกฎหมายอื่นตามหมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในสองปีนับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภาตามมาตรา ๑๗๖ ในการนี้จะจัดทำเป็นประมวลกฎหมายท้องถิ่นก็ได้ (คณะรัฐมนตรีที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินภายหลังการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือ นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และครบกำหนดสองปีในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓) ซึ่งจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญดังกล่าว กกถ. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอำนวยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีศาสตราจารย์พิเศษนิติเศรษฐบุตร เป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ ดำเนินการจัดทำร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ๔ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. และร่างประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

กกถ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ได้พิจารณาร่างกฎหมายแล้วมีมติดังนี้

๑. เห็นชอบกับร่างกฎหมายทั้ง ๔ ฉบับ ตามที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอ โดยให้ปรับปรุงเนื้อหาให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม

๒. เห็นชอบให้จัดตั้งหน่วยงานระดับกรมในสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการส่วนท้องถิ่น

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ จำนวน ๕ ฉบับ ได้แก่

๑. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๔. ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. และร่างประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้พิจารณารวมกับร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๗ ฉบับ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๘

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาร่างกฎหมายซึ่งผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีตามข้อ ๑.๔ และได้นำร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ไปรวมและบัญญัติไว้ในร่างประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบ

๑. ร่างพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๒. ร่างประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. และ

๔. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รวม ๔ ฉบับ ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว โดยให้แก้ไขตามความเห็นของคณะรัฐมนตรี และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๔ ลงมติรับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งให้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อบรรจุระเบียบวาระเป็นเรื่องด่วน ต่อมาเมื่อมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลให้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

คำแถลงนโยบายของรัฐบาลนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประการหนึ่งคือการเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น

ฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาเห็นว่า

๑. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ และคำแถลงนโยบายของรัฐบาล เห็นควรนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมาพิจารณาทบทวนให้มีหลักการเป็นไปตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาล

๒. เห็นสมควรให้คงหลักการให้มีการแยกร่างกฎหมายว่าด้วยกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. และร่างกฎหมายว่าด้วยรายได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ออกจากร่างประมวลกฎหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมอบหมายให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติรายได้ อบท. พ.ศ. รวม ๒ ฉบับ สำหรับร่างประมวลกฎหมายองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นและร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. เห็นควรมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยรับไปดำเนินการแก้ไขปรับปรุงต่อไป

๓. เห็นสมควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ ดังนี้

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เห็นควรมอบหมายให้ศาสตราจารย์ชาติชาย ณ เชียงใหม่ เป็นประธาน

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเห็นควรมอบหมายให้ศาสตราจารย์พิเศษสมชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธาน

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

นายพรชัย ไควสุรัตน์ กล่าวว่า ขอเพิ่มผู้แทนท้องถิ่นในคณะกรรมการทุกคณะ และขอเป็นผู้ให้ข้อมูลในคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ โดยให้ผู้แทนท้องถิ่นเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้ง ๒ ฉบับ ด้วย

๓.๓.๒ (ร่าง) พระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๘๗ บัญญัติให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมดังกล่าวได้ด้วย ในกรณีที่การกระทำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นในสาระสำคัญ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องแจ้งข้อมูลรายละเอียดให้ประชาชนทราบก่อนการกระทำเป็นเวลาพอสมควร และในกรณีที่เห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นก่อนการกระทำนั้นหรืออาจจัดให้ประชาชนออกเสียงประชามติเพื่อตัดสินใจก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

กกก. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ และให้เสนอแนะร่างกฎหมายดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี (ครม.) ต่อไป และในคราวประชุม ครม. เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้มีมติให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สกก.) รับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ไปพิจารณาและนำเสนอ ครม. อีกครั้งหนึ่ง ซึ่ง ครม. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ รับทราบและเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ที่ สกก. ตรวจสอบพิจารณาแล้วและให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแล้วเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ครม. ได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ลงมติรับทราบสรุปผลการประชุมคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งให้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อบรรจุระเบียบวาระเป็นเรื่องด่วน ต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ มีผลให้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาเห็นควรให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ

๓.๓.๓ (ร่าง) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ.

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๓) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระจายอำนาจให้แก่ อบท. พึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้ อบท. มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็น อบท. ขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น นอกจากนั้นมาตรา ๒๕๔ วรรคเก้า กำหนดให้การจัดตั้ง อบท. รูปแบบพิเศษที่มีโครงสร้างการบริหารซึ่งแตกต่างจาก อบท. ที่มีสภาท้องถิ่นและคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น สามารถกระทำได้ แต่คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง

กกก. ได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะของ อบท. ในลักษณะเครือข่ายหรือกลุ่มพื้นที่ และรูปแบบการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษเพื่อทำหน้าที่ ศึกษา วิเคราะห์ และกำหนดพื้นที่พิเศษที่ควรเร่งพัฒนาให้เป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ และเสนอแนวทางการจัดตั้งองค์การบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการฯ ได้นำเสนอผลการศึกษาแนวทางการจัดกลุ่มพื้นที่ของ อบท. รูปแบบพิเศษ และกลุ่มพื้นที่ เพื่อ กกก. พิจารณาเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. แนวทางการจัดกลุ่มพื้นที่ของ อบท. รูปแบบพิเศษ พิจารณาจาก

๑.๑ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างเมือง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๑.๒ ความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การผลิต การค้าและการลงทุน เพื่อเพิ่มมูลค่าและการได้เปรียบในการแข่งขันร่วมกัน

๑.๓ ความเชื่อมโยงในมิติทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ที่ต้องการบริหารจัดการร่วมกัน

๑.๔ ความเชื่อมโยงทางภูมิศาสตร์และเขตการปกครอง

๒. กลุ่มพื้นที่ สามารถจำแนกลักษณะของเมืองที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดบริการสาธารณะ และการจัดองค์การบริหารจัดการที่สอดคล้องกับบทบาทของเมืองในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

๒.๑ กลุ่มเมืองขนาดใหญ่ ที่มีภารกิจปกติตามอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะโดยทั่วไป (General Function) ได้แก่ กลุ่มเมืองศูนย์กลางในภูมิภาค อาทิ เชียงใหม่ เชียงราย พิชญ์โลก นครสวรรค์ อุตรธานี ขอนแก่น นครราชสีมา อุบลราชธานี ชลบุรี ระยอง ภูเก็ต สงขลา-หาดใหญ่ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และปัตตานี

๒.๒ กลุ่มเมืองที่มีภารกิจพิเศษ ซึ่งต้องการอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะที่มีลักษณะเฉพาะ (Special Functions) และการบริหารจัดการรูปแบบพิเศษ ได้แก่

(๑) กลุ่มเมืองการค้าชายแดน มีศักยภาพเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ แม่สอด แม่สาย มุกดาหาร นครพนม หนองคาย กาญจนบุรี อนุรักษ์ประเทศ ตรารัต รัตนอง สะเดาป่าดงเบงชาร สุโขทัย-โกลก

(๒) กลุ่มเมืองท่องเที่ยว ได้แก่ เมืองท่องเที่ยวธรรมชาติ อาทิ เกาะสมุย ภูเก็ต กระบี่ พังงา หัวหิน ชะอำ และเมืองท่องเที่ยวเชิงสันทนาการ อาทิ พัทยา

(๓) กลุ่มเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อาทิ พระนครศรีอยุธยา สุโขทัย กำแพงเพชร ลพบุรี สุรินทร์ กาฬสินธุ์ น่าน

(๔) กลุ่มเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ อาทิ แหลมฉบัง มาบตาพุด สระบุรี

(๕) สนามบินสุวรรณภูมิและพื้นที่โดยรอบ ซึ่งเป็นพื้นที่บางส่วนของ กทม. และสมุทรปราการ มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็น “เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ”

(๖) กลุ่มเมืองที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูง ที่มีศักยภาพที่สามารถยกระดับเป็นมหานครได้ อาทิ กลุ่มเมืองเชียงใหม่-ลำพูน-ลำปาง กลุ่มเมืองภูเก็ต-กระบี่-พังงา

๒. กกค. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะอนุกรรมการฯ ให้มีการศึกษา อปท. ในพื้นที่นำร่อง ๕ กลุ่ม โดยมอบหมาย สกค. ร่วมกับ อปท. ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่มร่วมดำเนินการ โดยมีสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เป็นที่ปรึกษาภายใต้การกำกับดูแลของคณะอนุกรรมการฯ ดังนี้

๒.๑ กลุ่มเมืองการค้าชายแดน ได้แก่ เมืองแม่สอด จังหวัดตาก

๒.๒ กลุ่มเมืองท่องเที่ยว ได้แก่ เกาะสมุย

๒.๓ กลุ่มเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ ได้แก่ แหลมฉบัง

๒.๔ เมืองศูนย์กลางการบินสุวรรณภูมิ

๒.๕ กลุ่มเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา-สุโขทัย

๓. ต่อมา กกค. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. ตามที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอ และมีมติเห็นชอบในหลักการของร่างกฎหมายดังกล่าว โดยให้ฝ่ายเลขานุการรับข้อสังเกตของที่ประชุมไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

๔. คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้พิจารณาเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เสนอ และให้ส่งร่างกฎหมายดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) พิจารณาโดยนำความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย

๕. สคก. แจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวร่วมกับผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. แล้วเสร็จ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๔ และได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เพื่อดำเนินการ

๖. คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีมติรับทราบและเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. ที่ สคก. ตรวจพิจารณาแล้ว และส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเพื่อเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา แต่เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีจึงกำหนดให้ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีเคยมีมติอนุมัติในหลักการและสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้พิจารณาต้องรอให้คณะรัฐมนตรีชุดใหม่เป็นผู้พิจารณาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร สลค. จึงส่งเรื่องคืนให้ สปน. เพื่อพิจารณาทบทวนและเสนอคณะรัฐมนตรีชุดใหม่พิจารณาอีกครั้งก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. รัฐบาลได้แถลงนโยบาย โดยในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รัฐบาลจะสนับสนุนการดำเนินงานของ อปท. ให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวัง ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาตรา ๒๘๔ วรรค ๔ กำหนดให้การจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษที่มีโครงสร้างการบริหารที่แตกต่างจากที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้กระทำได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง

๒. การเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายแดนด้านอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ให้เป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและเป็นประตูทางการค้าเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบกับการดำเนินการยกย่องพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการศึกษาความเหมาะสมโดยรัฐบาลและสถาบันการศึกษาต่างๆ มาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๗ และได้รับความเห็นชอบจากประชาชนในท้องถิ่นแล้ว รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เคยผ่านการพิจารณาของ กกถ. สดก. และคณะรัฐมนตรีมาแล้วครั้งหนึ่งแล้ว จึงเห็นสมควรพิจารณาให้ความเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. ให้คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก่อนเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น กล่าวว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอดและร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย เป็นพื้นที่ท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเต็มทั้งอำเภอ ไม่เหมือนเมืองพัทยา กับบางละมุง ที่ยังมีอำเภออยู่ เพราะฉะนั้นจะไม่นายอำเภอ ท่านผู้ใหญ่บ้าน ดังนั้นอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอ ส่วนราชการต่างๆ จะกำหนดไว้ที่ใด

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายกลาง แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า เป็นอำนาจพื้นที่เดียวกัน เพราะอำนาจของนายอำเภอหรืออำนาจส่วนราชการที่อยู่ เป็นอำนาจของท้องถิ่นที่สามารถจัดบริการเรื่องนั้นได้ กรณีของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอดไม่ใช่พื้นที่ทั้งจังหวัด เป็นลักษณะพื้นที่คล้ายกับเมืองพัทยา คือ เฉพาะบางส่วน เพราะฉะนั้นอำนาจของนายอำเภอเต็มพื้นที่นั้น แต่อำนาจนอกเหนือเขตนี้นั้นยังมีอยู่เป็นอำนาจของท้องถิ่น

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอ

๓.๓.๔ (ร่าง) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ.

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจาก กกถ. ในการประชุม เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะเครือข่ายหรือกลุ่มพื้นที่ และรูปแบบการจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ให้มีการศึกษารูปแบบองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ๕ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเมืองชายแดน กลุ่มเมืองท่องเที่ยว กลุ่มเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ กลุ่มเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และพื้นที่บริเวณสนามบินสุวรรณภูมิและพื้นที่โดยรอบ โดยกลุ่มเมืองท่องเที่ยวกำหนดให้ศึกษาพื้นที่เกาะสมุยเป็นพื้นที่นำร่อง

คณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ได้มีมติมอบหมายให้ รศ.วุฒิสาร ตันไชย รศ.มานพ พงศทัต และฝ่ายเลขานุการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลสำหรับการออกแบบโครงสร้าง อปท. รูปแบบพิเศษเมืองเกาะสมุย และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษเมืองเกาะสมุย รวมทั้งจัดทำร่างกฎหมายจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษเมืองเกาะสมุย

คณะอนุกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาร่างกฎหมายจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษเมืองเกาะสมุย พ.ศ. ที่ฝ่ายเลขานุการจัดทำขึ้นตามข้อเสนอแนะของ รศ.วุฒิสาร่า และรศ.มานพฯ และมีมติให้ฝ่ายเลขานุการรับไปปรับปรุงเนื้อหา และสาระของร่างกฎหมายดังกล่าวให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของ สคก. แล้ว และนำเสนอคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณาอีกครั้ง

ต่อมา กกถ. ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่พิเศษ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำร่างกฎหมายจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษเมืองเกาะสมุย พ.ศ. แทนคณะกรรมการชุดเดิม คณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองเกาะสมุย พ.ศ. ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอแล้ว มีมติมอบฝ่ายเลขานุการรับไปปรับปรุงรายละเอียดเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของที่ประชุม พร้อมทั้งให้ปรับชื่อร่างพระราชบัญญัติจาก “เมืองเกาะสมุย” เป็น “นครเกาะสมุย” ก่อนเสนอให้ กกถ. พิจารณาต่อไป

กกถ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ. ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มีมติให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายดังกล่าวและให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป แต่เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาและมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ฝ่ายเลขานุการจึงยังมิได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๑. พื้นที่นครเกาะสมุย กำหนดให้มีเขตพื้นที่ตามเขตพื้นที่ของอำเภอเกาะสมุย (มาตรา ๕)
๒. การบริหารนครเกาะสมุย กำหนดให้นครเกาะสมุยมีสภานครเกาะสมุย และนายกนครเกาะสมุย ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนและทั้งสองฝ่ายมีวาระคราวละ ๔ ปี โดยสภานครเกาะสมุยมีสมาชิกจำนวน ๒๔ คน และนายกนครเกาะสมุยอาจแต่งตั้งรองนายกนครเกาะสมุยได้ไม่เกิน ๔ คน (มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑)

นอกจากนี้ยังกำหนดให้มี “คณะกรรมการที่ปรึกษาพัฒนานโยบายนครเกาะสมุย” ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวน ๗ คน ผู้แทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องที่นายกนครเกาะสมุยแต่งตั้งจำนวน ๗ คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภานครเกาะสมุยแต่งตั้งจำนวน ๗ คน ทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนานครเกาะสมุย การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ การจัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณ การแก้ไขปัญหาแก่นายกนครเกาะสมุย และนายกนครเกาะสมุยจะต้องนำข้อเสนอแนะหรือความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปคำนึงด้วย (มาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓)

๓. อำนาจหน้าที่ของนครเกาะสมุย นอกจากมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาลนครแล้ว เมื่อนครเกาะสมุยมีความพร้อมและคณะรัฐมนตรีเห็นสมควร อาจมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้นครเกาะสมุยมีอำนาจหน้าที่เข้าไปบริหารจัดการหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มขึ้นได้ อาทิ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กฎหมายว่าด้วยการออกใบอนุญาตโรงแรมและที่พัก กฎหมายว่าด้วยการดูแลพื้นที่ชายฝั่งทะเล พื้นที่ทะเล และหมู่เกาะ กฎหมายว่าด้วยการจัดการ การบำรุงรักษา การคุ้มครอง และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้และที่ดิน กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กฎหมายว่าด้วยการทำเรือ และกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร เป็นต้น (มาตรา ๗๘ – มาตรา ๘๐)

๔. รายได้ของนครเกาะสมุย นครเกาะสมุยจะมีรายได้ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตพื้นที่ของนครเกาะสมุย และอาจมีรายได้ตามกฎหมายอื่นๆ เพิ่มขึ้นจากอปท. ทัวไป ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการท่องเที่ยว ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเขตนครเกาะสมุย ค่าธรรมเนียมสนามบิน ค่าธรรมเนียมอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานในนครเกาะสมุย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ฯลฯ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๑๓๒ – ๑๔๒)

๕. การกำกับดูแล ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของนครเกาะสมุย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติการใดของนครเกาะสมุยหรือสั่งการอื่นใดได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๑๔๓)

การเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ. เป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในพื้นที่บางแห่งที่มีลักษณะพิเศษและเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีระบบการบริหารงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรพิจารณาให้ความเห็นชอบร่าง พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ. ซึ่ง กกถ. ได้เคยมีมติให้ความเห็นชอบดังกล่าวข้างต้นแล้ว และให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ. และให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

๓.๓.๕ (ร่าง) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ.

เลขาธิการ รายงานว่า สืบเนื่องจาก กกถ. ในการประชุม เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอของคณะกรรมการพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะเครือข่ายหรือกลุ่มพื้นที่ และรูปแบบการจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ให้มีการศึกษารูปแบบองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ๕ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเมืองชายแดน กลุ่มเมืองท่องเที่ยว กลุ่มเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ กลุ่มเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และพื้นที่บริเวณสนามบินสุวรรณภูมิและพื้นที่โดยรอบ โดยกลุ่มเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์กำหนดให้ศึกษาพื้นที่แหลมฉบังเป็นพื้นที่นำร่อง

คณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ได้มีมติมอบหมายให้ รศ.วุฒิสาร ตันไชย และฝ่ายเลขานุการ ออกแบบโครงสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเมืองแหลมฉบัง โดยนำผลการศึกษาวิจัยเรื่องการยกฐานะเทศบาลตำบลแหลมฉบังเป็นเมืองรูปแบบพิเศษด้านอุตสาหกรรมและเมืองท่าที่เคยศึกษาไว้มาประกอบการพิจารณาด้วย

คณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาร่างกฎหมายจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษนครแหลมฉบัง พ.ศ. และมีมติให้ฝ่ายเลขานุการรับไปปรับปรุงเนื้อหา และสาระของร่างกฎหมายดังกล่าวให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว และนำเสนอคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาอีกครั้ง

ต่อมา กกถ. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่พิเศษ ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำร่างกฎหมายจัดตั้ง อปท. รูปแบบพิเศษนครแหลมฉบัง พ.ศ. แทนคณะกรรมการชุดเดิม คณะกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจฯ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองแหลมฉบัง พ.ศ. ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอแล้ว และมีมติมอบฝ่ายเลขานุการรับไปปรับปรุงรายละเอียดเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของที่ประชุม พร้อมทั้งให้ปรับชื่อร่างพระราชบัญญัติจาก “เมืองแหลมฉบัง” เป็น “นครแหลมฉบัง” ก่อนเสนอให้ กกถ. พิจารณาต่อไป

กกถ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณา ร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว มีมติให้ความเห็นชอบร่างกฎหมายดังกล่าวและให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป แต่เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาและการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ฝ่ายเลขานุการจึงยังมิได้นำเสนอร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

ร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๑. **พื้นที่นครแหลมฉบัง** กำหนดให้มีเขตพื้นที่ตามเขตพื้นที่ของเทศบาลนครแหลมฉบัง (มาตรา ๕)

๒. **การบริหารนครแหลมฉบัง** กำหนดให้นครแหลมฉบังมีสภานครแหลมฉบัง และนายกนครแหลมฉบัง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนและทั้งสองฝ่ายมีวาระคราวละ ๔ ปี โดยสภานครแหลมฉบังมีสมาชิกจำนวน ๒๔ คน และนายกนครแหลมฉบังอาจแต่งตั้งรองนายกนครแหลมฉบังได้ไม่เกิน ๔ คน (มาตรา ๘ มาตรา ๑๔ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑)

นอกจากนี้ยังกำหนดให้มี “คณะกรรมการที่ปรึกษาพัฒนานโยบายนครแหลมฉบัง” ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวน ๗ คน ผู้แทนภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องที่นายกนครแหลมฉบังแต่งตั้งจำนวน ๗ คน และผู้ทรงคุณวุฒิที่สภานครแหลมฉบังแต่งตั้งจำนวน ๗ คน ทำหน้าที่ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนานครแหลมฉบัง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ การจัดทำร่างข้อบัญญัติงบประมาณ การแก้ไขปัญหาแก่นายกนครแหลมฉบัง และนายกแหลมฉบังจะต้องนำข้อเสนอแนะหรือความเห็นของคณะกรรมการฯ ไปคำนึงด้วย (มาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓)

๓. **อำนาจหน้าที่ของนครแหลมฉบัง** นอกจากมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเทศบาลแล้ว เมื่อนครแหลมฉบังมีความพร้อมและคณะรัฐมนตรีเห็นสมควร อาจมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดให้นครแหลมฉบังมีอำนาจหน้าที่เข้าไปบริหารจัดการหรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเป็นเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์เพิ่มขึ้นได้ อาทิ กฎหมายว่าด้วยนิคมอุตสาหกรรม การท่าเรือ การศุลกากร การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (มาตรา ๗๔ – มาตรา ๘๐)

๔. **รายได้ของนครแหลมฉบัง** นครแหลมฉบังจะมีรายได้ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตพื้นที่ของนครแหลมฉบัง และอาจมีรายได้ตามกฎหมายอื่นๆ เพิ่มขึ้นจากอปท. ทั่วไป ได้แก่ ภาษีสิ่งแวดล้อม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีส่งออกและโลจิสติกส์ ค่าธรรมเนียมการก่อกมลพิษหรือขยะพิษ ค่าธรรมเนียมการประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ค่าธรรมเนียมบำรุงนครแหลมฉบัง ฯลฯ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๑๓๓ – ๑๔๒/๑)

๕. **การกำกับดูแล** ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของนครแหลมฉบัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจสั่งเพิกถอนหรือสั่งให้ระงับการปฏิบัติการใดของนครแหลมฉบังหรือสั่งการอื่นใดได้ตามที่เห็นสมควร (มาตรา ๑๔๓)

การเสนอร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. เป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในพื้นที่บางแห่งที่มีลักษณะพิเศษและเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีระบบการบริหารงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรพิจารณาให้ความเห็นชอบร่าง พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. ซึ่ง กกถ. ได้เคยมีมติให้ความเห็นชอบดังกล่าวข้างต้นแล้ว และให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

ประธาน กล่าวว่า ในช่วงนี้เสนอให้ท้องถิ่นเข้าร่วมในคณะกรรมการกฤษฎีกาได้หรือไม่ ไม่ต้องการทำในรูปแบบเดียวกันทั่วประเทศ แต่ละแห่งจะมีรูปแบบพิเศษของแต่ละที่

เลขานุการ กล่าวว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุยและร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง เมื่อเสนอเข้าที่ประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว สดก. จะเชิญผู้แทนท้องถิ่นเข้าร่วมชี้แจงด้วย

มติที่ประชุม เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. และให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

๓.๓.๖ (ร่าง) พระราชบัญญัติการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ พ.ศ.

เลขาธิการ รายงานว่า สืบเนื่องจาก กกถ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ มีมติเห็นชอบในหลักการตามข้อเสนอของคณะอนุกรรมการพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะเครือข่ายหรือกลุ่มพื้นที่ และรูปแบบการจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ให้มีการศึกษารูปแบบองค์กรบริหารจัดการในพื้นที่พิเศษ ๕ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มเมืองชายแดน กลุ่มเมืองท่องเที่ยว กลุ่มเมืองอุตสาหกรรมและโลจิสติกส์ กลุ่มเมืองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และพื้นที่บริเวณสนามบินสุวรรณภูมิและพื้นที่โดยรอบ โดยในส่วนในพื้นที่บริเวณสนามบินสุวรรณภูมิและพื้นที่โดยรอบให้พิจารณาดำเนินการในลักษณะของเมืองศูนย์กลางการบิน และให้พิจารณาในเรื่องระบบบริหารจัดการผังเมือง การเจริญเติบโตในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับสนามบิน ภายใต้โครงสร้างอำนาจการปกครองของ อปท. ในปัจจุบันโดยไม่เป็นท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

คณะอนุกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่บริเวณสนามบินสุวรรณภูมิและพื้นที่โดยรอบตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เคยศึกษาแล้ว และมีมติให้เสนอ กกถ. เพื่อขออนุมัติในหลักการให้ใช้กรอบแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่แบบเมืองศูนย์กลางการบินเป็นแนวทางการบริหารจัดการ

คณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่พิเศษ ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการพื้นที่สุวรรณภูมิ พ.ศ. ตามแนวทางการจัดตั้งเมืองศูนย์กลางการบินที่ฝ่ายเลขานุการเสนอแล้ว มีมติเห็นชอบให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อ กกถ. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการพื้นที่สุวรรณภูมิ พ.ศ. ที่คณะอนุกรรมการให้ความเห็นชอบ มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

๑. เขตพื้นที่สุวรรณภูมิ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๖๓๙.๑๙ ตร.กม. ในพื้นที่บางส่วนของกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดฉะเชิงเทรา

๒. รูปแบบและโครงสร้างการบริหาร กำหนดให้พื้นที่สุวรรณภูมิเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยมีโครงสร้างการบริหารงานในรูปคณะกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่

๒.๑ คณะกรรมการนโยบายการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ผู้แทนสถาบันองค์กรภาคเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาพื้นที่สุวรรณภูมิ ผู้ทรงคุณวุฒิที่รัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ เป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายการพัฒนาพื้นที่สุวรรณภูมิ อนุมัติแผนแม่บทการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ ให้ความเห็นชอบแผนงานและโครงการที่คณะกรรมการบริหารเสนอ เสนอแนะมาตรการต่าง ๆ งบประมาณ และให้ความเห็นในเรื่องการพัฒนาพื้นที่สุวรรณภูมิต่อคณะรัฐมนตรี (มาตรา ๗ และมาตรา ๑๓)

๒.๒ คณะกรรมการบริหารพื้นที่สุวรรณภูมิ ประกอบด้วยประธานที่กรรมการนโยบายคัดเลือกกันเอง ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง และเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิเป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่จัดทำแผนดำเนินงานประจำปีที่เป็นแผนประสานและโครงการจัดบริการสาธารณะร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชนที่มุ่งจะแก้ปัญหาความซ้ำซ้อน โดยส่งเสริมการประสานงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สุวรรณภูมิ (มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)

นอกจากนี้กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการทั้ง ๒ คณะ

๒.๓ แหล่งรายได้ของพื้นที่สุวรรณภูมิ

กำหนดให้พื้นที่สุวรรณภูมิมีงบประมาณสำหรับการบริหารงานจากเงินของกองทุนการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ ซึ่งมีรายได้หลักมาจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐบาล เพื่อใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดบริการสาธารณะตามแผนแม่บทการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ (มาตรา ๒๗)

๒.๔ การกำกับดูแล

กำหนดให้นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบเพื่อพิจารณาสั่งการในกรณีที่คณะกรรมการบริหารมีมติในทางที่อาจนำมาซึ่งความเสียหายในพื้นที่สุวรรณภูมิและในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นเร่งด่วน นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งระงับการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการบริหารหรือเลขาธิการได้ และรายงานให้คณะกรรมการนโยบายเพื่อพิจารณาดำเนินการ (มาตรา ๔๓)

คณะกรรมการนโยบายฯ อาจเสนอคณะรัฐมนตรีให้คณะกรรมการบริหารฯ ทั้งคณะพ้นจากตำแหน่งได้ (มาตรา ๔๔)

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ พ.ศ. ... เป็นการพัฒนารูปแบบการให้บริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างเป็นระบบ และเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ จึงเห็นควรให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวและมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

ประธาน กล่าวว่ โดยหลักการเป็นการปกครองรูปแบบพิเศษที่ต้องการให้มีการยืดหยุ่น มีความสะดวกในการบริหารพื้นที่ ถ้าใช้การปกครองรูปแบบเดิมจะทำให้การบริหารพื้นที่พิเศษดำเนินการไปได้ไม่ดี ซึ่งในรายละเอียดต่างๆ คณะกรรมการกฤษฎีกาจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมถูกต้องอยู่แล้ว

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ข้อสังเกตว่า ข้อ ๑ ถ้าพิจารณาตามโครงสร้างของกฎหมายการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิไม่มีลักษณะเป็นท้องถิ่น ไม่แน่ว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะไปจาก กกถ. หรือไม่ เพราะ กกถ. เป็นชุดการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ข้อ ๒ ข้อหนึ่งที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติกำหนดเกี่ยวกับเรื่องผังเมือง ซึ่งไปล่อกับพระราชบัญญัติผังเมือง ณ ปัจจุบันได้มีการปรับแก้ผังเมืองรวม กรณีมีผังเมืองรวมก็ให้ท้องถิ่นสามารถที่จะตัดสินใจว่าจะวางหรือไม่วางผังเมือง อีกกรณีถ้าไม่มีผังเมืองรวม ให้รัฐมนตรีสั่งการได้ ซึ่ง ณ วันนี้ก็ไม่มีคำสั่งการ ท้ายที่สุดผังเมืองเฉพาะจึงไม่เกิดในประเทศไทย วิธีการที่เคยเสนอคืออันหนึ่งเป็นปัญหา เพราะว่าผังเมืองเฉพาะไม่ออก เพราะว่าต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ ถ้าไปล่ออันนี้ ท้ายที่สุดผังเมืองเฉพาะก็ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ ซึ่งมักจะอ้างเหตุผลว่าออกผังเมืองเฉพาะไม่ได้ ต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ เหตุที่ต้องเป็นพระราชบัญญัติเพราะในพระราชบัญญัติผังเมืองกำหนดให้มีเรื่องการบิดเบือนในตัวเองด้วยเป็นหลัก ตอนที่เสนอโครงสร้างใหม่กำหนดในตัวกฎหมายวางผังเฉพาะรูปแบบใหม่ ในกรณีที่ไม่มีเรื่องเวนคืนให้ออกเป็นกฎกระทรวงได้ ซึ่งจะง่ายกว่า ส่วนกรณีต้องจำเป็นต้องเวนคืน ก็ต้องออกพระราชบัญญัติ

ประธาน กล่าวว่ กรณีร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ การบริหารราชการส่วนกลาง กระทรวง ทบวง กรม ส่วนภูมิภาค จังหวัด อำเภอ และ อบท. ต่างๆ เหล่านี้ ถ้ามีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ก็จะเป็นภูมิภาค เป็นการปกครองภูมิภาค ต้องใช้เครือข่ายของอำเภอ เครือข่ายของจังหวัด ท้องที่เป็นตำบล หมู่บ้าน กรรมการต้องคิดว่า ถึงแม้จะไม่ใช้เป็นรูปแบบของท้องถิ่น เป็นการปกครองรูปแบบพิเศษเหมือนกับกำหนดในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มติที่ประชุม มอบให้คณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่พิเศษรับข้อสังเกตของ กกถ. ไปพิจารณาการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการพื้นที่สุวรรณภูมิ พ.ศ. อีกครั้ง

๓.๓.๗ (ร่าง) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่..) พ.ศ.

เลขาธิการ รายงานว่า สืบเนื่องจากคณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่พิเศษ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณากรอบแนวทางการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการฯ ที่จะดำเนินการในระยะต่อไปและมีความเห็นว่า ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่มีอยู่เดิมในปัจจุบัน ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (กทม.) และเมืองพัทยา ให้มีขีดความสามารถในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและมีลักษณะที่เป็นเมืองพิเศษมากขึ้น จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการของคณะอนุกรรมการรับไปประสานงานกับ กทม. เพื่อขอให้พิจารณาศึกษาแนวทางการพัฒนาโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ของ กทม. ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันมากยิ่งขึ้น ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้รับทราบความคืบหน้าเกี่ยวกับการศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการบริหารงานของ กทม. ว่า กทม.ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชทำการศึกษาเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบการบริหารราชการตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ มีข้อเสนอแนะว่า กทม. ควรใช้ร่างกฎหมาย อปท. รูปแบบพิเศษที่ผ่านการพิจารณาของ กกถ. แล้ว (ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแม่สอด พ.ศ.... ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครเกาะสมุย พ.ศ.และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ.) มาเป็นแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายจัดตั้ง กทม.ด้วย

กทม.ได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.ตามข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยมีหลักการที่เป็นสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๑. ความสอดคล้องกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

๑.๑ การวางหลักและแนวทางการบริหารราชการโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (มาตรา ๙/๑ ถึงมาตรา ๙/๓)

๑.๒ การปรับปรุงบทบาทของสภากรุงเทพมหานคร เพื่อให้สมาชิกสภา กทม. มีมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมเทียบเท่ากับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (มาตรา ๑๑, ๑๗ - ๑๘, ๒๑ -๒๓, ๓๐ - ๓๐/๑ และมาตรา ๓๙)

๑.๓ การปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่าง กทม. และรัฐบาล จาก “การควบคุมดูแล” มาเป็น “การกำกับดูแล” (มาตรา ๑๒๓)

๑.๔ การเพิ่มแหล่งรายได้ของ กทม. และการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม โดยให้สภา กทม. เห็นชอบการออกข้อบัญญัติจัดเก็บค่าธรรมเนียม (มาตรา ๑๑๐ - ๑๑๑, และมาตรา ๑๑๔)

๒. ความสอดคล้องกับกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่ กกถ. ให้ความเห็นชอบไปแล้ว ประกอบด้วย

๒.๑ การปรับปรุงบทบาทอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้สามารถตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้ กทม. และการถ่ายโอนภารกิจที่ กทม.มีความพร้อมให้แก่ กทม. (มาตรา ๘๙)

๒.๒ การกำหนดรูปแบบประเภทขององค์กรในการจัดบริการสาธารณะที่มีความหลากหลายให้สอดคล้องกับการดำเนินการกิจและสามารถส่งมอบบริการที่มีคุณภาพให้แก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพโดยสามารถจัดตั้งองค์กรมหาชนท้องถิ่น หน่วยบริการรูปแบบพิเศษฯ (มาตรา ๘๗/๔ และมาตรา ๙๔ - ๙๖)

๓. ความสอดคล้องกับการบริหารภาครัฐสมัยใหม่ ประกอบด้วย

๓.๑ การเพิ่มศักยภาพในการจัดบริการสาธารณะในระดับเขตให้สามารถจัดการปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และมีคุณภาพ โดยเพิ่มบทบาทการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่ให้สำนักงานเขต (มาตรา ๖๘/๑, ๗๐/๑, ๗๕ และมาตรา ๗๙)

๓.๒ การปรับปรุงระบบบริหารราชการภายใน กทม. ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้รับบริการ โดยกำหนดให้มี “คณะกรรมการพัฒนาระบบบริหารราชการ กทม.” และการเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของ กทม. (มาตรา ๖๐, ๘๑ – ๘๗, ๘๘/๑, ๙๐ และมาตรา ๑๒๓/๑ – ๑๒๓/๕)

๓.๓ การปรับปรุงบทบาทของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ทันสมัย สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นบนพื้นฐานของความเป็นผู้นำเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อประชาชนและยกระดับมาตรฐานด้านคุณธรรมจริยธรรมเทียบเท่ากับการเมืองระดับชาติ โดยให้ผู้ว่าราชการ กทม. ต้องแถลงนโยบายและชี้แจงนโยบายต่อสภา และป้องกันการกระทำอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวกับส่วนรวม (มาตรา ๔๘/๑, ๔๙/๑, ๕๑ (๓) (๔), ๕๒ (๘), ๕๕ และมาตรา ๕๗)

๓.๔ การปรับปรุงระบบความสัมพันธ์ระหว่าง กทม. กับ อปท. อื่น หรือส่วนราชการอื่น โดยให้ กทม. สามารถประสานงานและสนับสนุนงบประมาณให้แก่ อปท. หรือส่วนราชการอื่นได้ (มาตรา ๙๓)

คณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่พิเศษในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๔ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่ กทม. เสนอแล้ว มีมติเห็นชอบในหลักการและให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการฯ ให้ กกถ. พิจารณาส่งให้กระทรวงมหาดไทยพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการฯ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ควรเพิ่มภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการจัดงานหรือกิจกรรมบางประเภท เพื่อให้สามารถสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดงานหรือกิจกรรมดังกล่าวได้ เช่น กิจกรรมทางศาสนา

๒. ในหมวด ๗ การคลังและทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร มาตรา ๑๑๑ เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีบำรุงกรุงเทพมหานครประเภทต่างๆ ควรเพิ่มเติมถ้อยคำให้ชัดเจน ดังนี้

๒.๑ ภาษี จากน้ำมันต่างๆและก๊าซปิโตรเลียม และยาสูบ ควรกำหนดการจัดเก็บภาษีให้ชัดเจนว่าจะเก็บจากการค้าส่งหรือค้าปลีก

๒.๒ ภาษีจากยาสูบ ควรเพิ่มข้อความว่า “ราคาขายปลีกที่สูงเพิ่มขึ้นไม่เกินจำนวนภาษีที่เรียกเก็บตามมาตรา นี้ไม่ถือว่าเป็นการต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด” เนื่องจากยาสูบเป็นสินค้าควบคุมตามกฎหมาย

๒.๓ การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตและสุรา ควรจัดเก็บในอัตราเดียวกันทั้งประเทศโดยหลักการเพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้ประกอบการที่เสียภาษี ยกเว้นค่าแสดมปียาสูบที่ยังไม่ออกกฎหมายจัดเก็บเพิ่มให้ อปท. และไม่ควรรอกเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่น

๒.๔ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ควรจัดเก็บในอัตราเดียวกันทั่วประเทศ ตามประมวลรัษฎากรในปัจจุบัน เนื่องจากหากกำหนดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของกรุงเทพมหานครไว้ในอัตราร้อยละสามสิบอาจจะส่งผลกระทบต่อภาพรวมในการบริหารงานทางการคลังของประเทศ

๒.๕ ภาษีธุรกิจเฉพาะ เช่นเดียวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม

๓. ควรคงข้อความตาม มาตรา ๑๒๒ ที่ว่า “การตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนในกรุงเทพมหานครให้รัฐบาลตั้งให้กรุงเทพมหานครโดยตรง” นั้นไว้ และตัดข้อความในวรรค ๒ ที่ว่า “ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น

เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดให้แก่กรุงเทพมหานครนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะออกระเบียบ กำหนดการใช้ จ่ายเงินดังกล่าวก็ได้” ออก เพื่อให้ กทม. มีความคล่องตัวในการบริหารงบประมาณ

๔. ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ รองผู้ว่าฯ ผู้ช่วยผู้ว่าฯ โฆษก กทม. และ รองโฆษกฯ ให้ชัดเจน

ฝ่ายเลขานุการพิจารณาแล้วเห็นว่า การเสนอร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ กทม. ให้มีระบบการบริหารงานที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน กทม. ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณาร่างกฎหมายดังกล่าว รวมทั้งข้อสังเกตและ ข้อเสนอแนะของคณะอนุกรรมการฯ ข้างต้น

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

ประธาน กล่าวว่ การเสนอร่างกฎหมายของ กทม. ดังกล่าว สิ่งที กทม. ทำอาจจะเป็นเรื่องของการ กระจายอำนาจ และกระจายอำนาจให้สำนักงานเขตต่อไปอีก ในหลักการคงจะรับร่างกฎหมายฉบับนี้ โดยส่งให้ กระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการกฤษฎีกาตามขั้นตอนต่อไป

มติที่ประชุม เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่...) พ.ศ. ตามที่คณะอนุกรรมการพัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นในรูปแบบองค์กรบริหารจัดการพื้นที่ พิเศษเสนอ และให้ฝ่ายเลขานุการส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ คณะอนุกรรมการฯ ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการต่อไป

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อทราบ

เรื่องที่ ๔.๑ การประเมิน อปท. ที่มีการบริหารจัดการที่ดีและที่มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการ จัดเก็บรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔

เรื่องที่ ๔.๒ รายงานการติดตามผลความก้าวหน้าการถ่ายโอนภารกิจ ของคณะอนุกรรมการด้าน การติดตามและประเมินผล

มติที่ประชุม รับทราบเรื่องที่ ๔.๑ - ๔.๒

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

เรื่องที่ ๕.๑ กรอบแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อปท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕

เลขานุการ รายงานว่า สืบเนื่องจาก กกถ. ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีมติเห็นชอบกรอบแนวทางการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อปท. สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรร รายได้ให้แก่ อปท. เสนอ

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ได้เห็นชอบการจัดทำงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามที่สำนักงบประมาณเสนอ โดยจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อปท. จำนวน ๒๑๘,๕๘๐ ล้านบาท และได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑ แล้ว โดยมีสาระสำคัญที่แตกต่างจากมติ กกถ. สรุปได้ดังนี้

๑. เงินอุดหนุนที่จัดสรรให้แก่ อบจ. เทศบาล และ อบต. จำนวน ๒๐๒,๘๖๒.๘๙ ล้านบาท จำแนก เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป จำนวน ๘๗,๖๔๘.๐๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒๑ และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ จำนวน ๑๑๕,๒๑๔.๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๗๙ (มติ กกถ. กำหนดให้จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปต้องมีสัดส่วนมากกว่า เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ)

๒. เงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อดำเนินการตามภารกิจถ่ายโอนและเลือกทำ ไม่ปรากฏรายการการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และมีบางรายการที่เปลี่ยนแปลงประเภทเงินอุดหนุน ดังนี้

๒.๑ เงินอุดหนุนสนับสนุนศูนย์บริการทางสังคมและสนับสนุนสถานสงเคราะห์คนชรา กกถ. มีมติให้ตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป แต่ สก. ได้เสนอขอตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

๒.๒ เงินอุดหนุนสนับสนุนอาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) และเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ กกถ. มีมติให้ตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ แต่ สก. ได้เสนอขอตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป

๓. มีเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ รายการใหม่เพิ่มขึ้นจากที่ กกถ. เห็นชอบ รวม ๘ รายการได้แก่

๓.๑ ส่งเสริมศักยภาพการจัดการศึกษาท้องถิ่น (ค่าปัจจัยพื้นฐานสำหรับนักเรียนยากจน) จำนวน ๑๐๐.๗๗๗๐ ล้านบาท

๓.๒ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๓,๘๔๐.๗๗๔๙ ล้านบาท

๓.๓ การบริหารจัดการน้ำเพื่อสนับสนุนงานภูเขา จำนวน ๒๙๐.๒๓๓๒ ล้านบาท

๓.๔ การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและลดมลพิษจากยานพาหนะ (ก่อสร้างประปาหมู่บ้าน) จำนวน ๑,๐๐๐.๐๐๐๐ ล้านบาท

๓.๕ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุขของสถานีนามัยที่ถ่ายโอนให้แก่ อปท. จำนวน ๕๖.๐๐๐๐ ล้านบาท

๓.๖ โครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์พกพา จำนวน ๑๗๐.๐๐๐๐ ล้านบาท

๓.๗ โครงการช่วยเหลือฟื้นฟูความเสียหายจากภัยพิบัติธรรมชาติ และสาธารณภัย จำนวน ๑๐,๐๐๐.๐๐๐๐ ล้านบาท

๓.๘ ส่งเสริมสนับสนุนแผนแม่บทการบริหาร พัฒนาพื้นที่พิเศษเมืองพัทยาและพื้นที่เชื่อมโยง จำนวน ๑๓๕.๐๐๐๐ ล้านบาท

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่ อปท. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีมติรับทราบการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อปท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้เสนอความเห็นและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการฯ ให้ กกถ. ทราบ และพิจารณาด้วย ดังนี้

๑. กกถ. ควรมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาการไม่ปฏิบัติตามมติ กกถ. เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก และควรมีข้อสังเกตเพื่อให้รัฐบาลรับรู้ว่าการจัดสรรเงินอุดหนุนครั้งนี้ไม่เป็นไปตามมติของ กกถ.

๒. เงินอุดหนุนที่จัดสรรให้แก่ อปท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีรายการเพิ่มเติมจากที่ กกถ. ได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วหลายรายการ ส่วนใหญ่เป็นการตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ทำให้กระทบต่อวงเงินในสัดส่วนรายได้ของ อปท. และส่งผลให้ความเป็นอิสระในการใช้จ่ายเงินของ อปท. ลดลง

๓. เงินอุดหนุนเฉพาะกิจที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่ อปท. มีสัดส่วนมากเกินไป และอาจทำให้ อปท. ไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งกำหนดการใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคลากรของ อปท. ไว้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ นอกจากนี้ยังมีนโยบายในการปรับเงินเดือนของผู้จบปริญญาตรีเพิ่มขึ้น เป็นเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ดังนั้น จึงควรเปลี่ยนรายการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจบางรายการมาเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เช่น เงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ฯลฯ เพื่อแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับ อปท. ต่อไป

๔. อปท. ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอ ในจังหวัดสงขลา มีภาระการใช้จ่ายเงินที่เกิดจากนโยบายของรัฐบาล ในการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานคนละ ๒,๕๐๐ บาทต่อเดือน แต่รัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้ อปท. เพียงคนละ ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน ยังขาดอีกคนละ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน และเงินงบประมาณที่จัดสรรลงไปในพื้นที่ส่วนใหญ่จะไปที่ ศอ.บต. และหน่วยงานทหาร ทำให้ อปท. ไม่มีงบประมาณสำหรับพัฒนาพื้นที่ นอกจากนี้ รัฐบาลโดยกระทรวงการคลังควรยกเลิกประกาศลดอัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน

สิทธิและนิติกรรมที่ดินในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยให้จัดเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละ ๒ เช่นเดียวกับพื้นที่อื่น เพื่อให้ อบท. ในพื้นที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

๕. เงินอุดหนุนเฉพาะกิจรายการใหม่ที่เพิ่มเติมบางรายการยังไม่มีรายละเอียดการจัดสรรที่ชัดเจน บางรายการจะมีผลผูกพันงบประมาณอีกหลายปี และจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากสำหรับการดำเนินงาน เช่น การบริหารพัฒนาพื้นที่ พิเศษ ฯลฯ

๖. เงินอุดหนุนนั้น รัฐบาลมองเป็นรายจ่ายที่มีกระบวนการงบประมาณโดยผ่านการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี และผ่านการพิจารณาจากรัฐสภา แต่ตามกฎหมายการกระจายอำนาจกำหนดให้ กกถ. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรรายได้ให้แก่ อบท. เพิ่มขึ้น ดังนั้น การจะจัดสรรในเชิงรายได้ เงินอุดหนุนที่จัดสรรให้แก่ อบท. ควรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป และให้มีจำนวนมากพอที่จะให้ อบท. มีอิสระในการตัดสินใจใช้จ่ายเงินเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจะมีมากก็ได้ แต่ไม่ควรนับรวมอยู่ในสัดส่วนรายได้ของ อบท.

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๒ (๑๑) กำหนดให้ กกถ. มีอำนาจและหน้าที่ในการพิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท. ตามความจำเป็น ซึ่งฝ่ายเลขานุการฯ พิจารณาเห็นว่า ในสถานการณ์ปัจจุบันรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณจำนวนมากเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอันสืบเนื่องมาจากอุทกภัยครั้งใหญ่ที่เกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้ อย่างไรก็ดี เพื่อให้การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นไปตามกรอบแนวทางการจัดสรรของ กกถ. ซึ่งประสงค์ให้ อบท. มีอิสระในการบริหารงานด้านการเงินการคลังของตนเองตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๘๓ มากขึ้น โดยให้จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปในสัดส่วนที่มากกว่าเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ และไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลของ อบท. ซึ่งต้องถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นในส่วนของการกำหนดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารงานบุคลากรของ อบท. ไว้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ จึงเสนอที่ประชุม ดังนี้

๑. รับทราบการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑ และข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการฯ

๒. มอบหมายให้ สก. และสำนักงบประมาณ รับไปพิจารณาเสนอขอปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทเงินอุดหนุนที่เห็นสมควรบางรายการ อาทิเช่น รายการเงินอุดหนุนตามโครงการสร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุ และโครงการสนับสนุนการเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้แก่ผู้พิการ จากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป และรายงานให้ กกถ. ทราบต่อไป

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม

๑. รับทราบการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท. ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่ ๑ และข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อพิจารณาทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่ อบท.

๒. มอบหมายให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักงบประมาณ รับไปพิจารณาเสนอขอปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทเงินอุดหนุนที่เห็นสมควรบางรายการ อาทิเช่น รายการเงินอุดหนุนตามโครงการสร้างหลักประกันด้านรายได้แก่ผู้สูงอายุ และโครงการสนับสนุนการเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้แก่ผู้พิการ จากเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป และรายงานให้ กกถ. ทราบต่อไป

๓. ในการพิจารณารายละเอียดการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อบท. ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ในแต่ละรายการ ขอให้ผู้แทน อบท. เข้าร่วมในการพิจารณาด้วย

เรื่องที่ ๕.๒ การแต่งตั้งที่ปรึกษา กกถ.

เลขาธิการ รายงานว่า ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ บัญญัติให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และหัวหน้าส่วนราชการอีก ๙ คน ผู้แทน อปท. จำนวน ๑๒ คน และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๒ คน เป็นกรรมการ

มาตรา ๑๒ บัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา

๒. กำหนดการจัดระบบการบริการสาธารณะตามอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับ อปท. และระหว่าง อปท. ด้วยกันเอง

๓. ปรับปรุงสัดส่วนภาษีและอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับ อปท. และระหว่าง อปท. ด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับ อปท. และระหว่าง อปท. ด้วยกันเองเป็นสำคัญ

๔. กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคให้แก่ อปท.

ฯลฯ

มาตรา ๓๐ (๑) และ (๒) บัญญัติให้แผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจ การให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่ อปท. ภายในเวลาที่กำหนด รวมทั้ง กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและของ อปท. และระหว่าง อปท. ด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน

มาตรา ๓๔ บัญญัติให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ของ อปท. ภายหลังที่ได้ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ไปแล้ว โดยต้องพิจารณาทบทวนใหม่ ทุกระยะเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่หรือวันที่มีการจัดสรรรายได้ ทั้งนี้ จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของการกำหนดอำนาจและหน้าที่และการจัดสรรรายได้ เพื่อกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ อปท.

กกถ. ได้จัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. รวม ๒ ฉบับ เป็นผลให้มีการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลางให้แก่ อปท. ไปแล้ว รวมจำนวน ๒๖๐ ภารกิจ/งาน/กิจกรรม โดยรัฐได้จัดสรรรายได้ให้แก่ อปท. เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้จัดสรรรายได้ให้แก่ อปท. คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิรัฐบาล ร้อยละ ๒๖.๑๔ และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐกำหนดสัดส่วนรายได้ อปท. เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๖.๖๔

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗๑/๑ บัญญัติให้มีคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.พ.ร.” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน รัฐมนตรีหนึ่งคนที่นายกรัฐมนตรีกำหนดเป็นรองประธาน ผู้ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมายหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การบริหารรัฐกิจ การบริหารธุรกิจ การเงินการคลัง จิตวิทยาองค์การ และสังคมวิทยา อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

มาตรา ๗๑/๑๐ บัญญัติให้ ก.พ.ร. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

และมาตรการก็ได้

ฯลฯ

ตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ราชการส่วนกลางได้ถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบท. เป็นจำนวนมาก รวมทั้งมีการถ่ายโอนบุคลากรจากราชการส่วนกลางให้แก่ อบท. และรัฐได้จัดสรรรายได้ให้แก่ อบท. เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เมื่อราชการส่วนกลางถ่ายโอนภารกิจให้แก่ อบท. แล้ว ควรมีการปรับบทบาทเพื่อทำภารกิจที่เป็นระดับมหาคมากขึ้น เป็นหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน คอยช่วยเหลือทางด้านเทคนิค วิชาการ กำหนดมาตรฐาน จัดทำคู่มือให้องค์ความรู้แก่ อบท.

การดำเนินงานตามอำนาจและหน้าที่ของ กกถ. จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.ร. แต่เนื่องจากองค์ประกอบของ กกถ. ไม่มีเลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นกรรมการ เนื่องจากบัญญัติไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ระหว่าง กกถ. และ ก.พ.ร. จึงยังไม่สัมพันธ์กันเท่าที่ควร ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้มีการแต่งตั้งเลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นที่ปรึกษา กกถ. เพื่อช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ กกถ. ในการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับ อบท. การพัฒนาระบบราชการ รวมถึงโครงสร้างระบบราชการ ระบบงบประมาณ และระบบบุคลากร ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบแต่งตั้งเลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นที่ปรึกษา กกถ.

เมื่อไม่มีเรื่องใดแล้ว ประธานขอบคุณผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน และปิดประชุม
ปิดการประชุม เวลา ๑๒.๔๕ น.

Omme ขุมทรัพย์

(นางอรรณ ขุมทรัพย์)

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เลขานุการ

ผู้จัดรายงานการประชุม